

IN TEKEN VAN DE TEKENING

Katrien Nijs

Scriptie Master Beeldende Kunsten - Mode

KASK 2010-2011

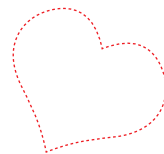
mentor: Ingrid De Meûter

HOGESCHOOL GENT
LID VAN DE ASSOCIATIE UNIVERSITEIT GENT

KASK
KONINKLIJKE ACADEMIE
VOOR SCHONE KUNSTEN

Dank je wel
aan mijn theorie mentor Ingrid De Meûter
en aan alle ontwerpers die hun bijdrage leverden aan deze scriptie.

INHOUDSTAFEL

Inleiding	blz 1
Interviews	blz 3
Maureen De Clercq	blz 5
Boris Schipper	blz 10
Anne Poesen	blz 14
Kim Stumpf	blz 18
Jan Welvaert	blz 24
Edouard Vermeulen	blz 29
Murielle Scherre	blz 32
Christophe Coppens	blz 37
Elles De Koe	blz 40
Sabina Kumeling	blz 44
Anita Evenepoel	blz 48
Elvis Pompilio	blz 52
Nedda El Asmar	blz 56
Yan Tax	blz 60
Kaat Tilley	blz 64
Idriz Jossa	blz 68
Geert De Puyseleyn	blz 72
Abenaa Pokuaa	blz 76
Daniella Corcio	blz 79
De rol van de tekening in een andere discipline	blz 84
Het tekenen als een verwerkelijking van de gedachte	
De schets als klankbord en spiegel	blz 85
Verschillende materialen en vormen	

Oefening baart kunst	blz 86
Gelijkenissen en verschillen	
Synthese	blz 88
Wat voor mij goed voelt, werkt daarom voor een ander niet	
Tekenen werkt verduidelijkend	blz 89
Een bloemlezing	
Research	blz 90
Fashion Designers' Sketchbooks	blz 91
De verhouding van het tekenwerk ten opzichte van het totale ontwerpproces	blz 92
Passie	
Slot	blz 94
Korte biografieën	blz 96
Bibliografie	blz 102

A series of 20 horizontal dashed blue lines for writing, spanning most of the page width. A vertical dashed red line is positioned on the left side, approximately one-fifth of the way across the page.

Toen ik afstudeerde als interieurarchitect mocht ik de Prijs voor Vormgeving van de provincie Limburg in ontvangst nemen. Ik kreeg daarvoor een geldsom die ik moest gebruiken om een nieuw ontwerp te bedenken en uit te voeren dat tentoongesteld zou worden in Z33, het kunstencentrum van Hasselt. Als begeleider mocht ik zelf op zoek gaan naar een peter of meter. Ik koos voor Kaat Tilley, als grote fan van haar collecties. Het moment dat ik haar daarvoor opbelde viel middenin de voorbereidingen voor haar show van winter 2000. In ruil voor haar hulp bij mijn project zou ik haar assisteren om de ruimte boven haar shop in Parijs om te toveren tot een showroom à la Kaat Tilley.

Zo trokken we samen een tijdje op en leerde ik haar werk van dichtbij kennen. Door tussen die juweeltjes van schetsboeken te vertoeven ben ik helemaal gefascineerd geraakt door haar tekeningen en schilderijen. Het maakte zo'n grote indruk op mij dat ik mijn interesse voor het tekenkundige aspect in de modewereld nooit meer heb losgelaten. Alle vormen van modetekeningetjes, de kleinste krabbels en meest uitgewerkte illustraties die ik sindsdien op mijn pad tegenkwam heb ik uitgescheurd en sommige na een tijdje ook weer weggegooid. Ik kan mijn honger daarnaar moeilijk bedwingen, ik wil nog meer zien. Ik hoopte een beetje dwaas dat alle ontwerpers zo'n verdoken parels van tekenboeken kunnen voorleggen.

Maar niet iedereen kan dat talent hebben. Zijn modeontwerpers eigenlijk sowieso goede tekenaars en is dat ook wel nodig? Hoe bereiden andere, niet-tekentalenten, zich dan voor op een collectie? Is de tekening ook zo belangrijk in het ontwerpproces? Als er wel een tekening is, wat is dan de exacte functie ervan? Geeft het een beter resultaat als je denkt door middel van een tekening? Is de tekening weg te denken uit het modeontwerpen? Er zijn in het modewereldje al zoveel artikels gepubliceerd in allerhande boeken en modebladen, maar dit tekenonderwerp is maar zelden aangehaald. Antwoorden op deze vragen die ik mezelf stel staan niet neergeschreven en zijn niet op het internet te vinden. Dat bepaalt ook mijn aanpak van dit onderzoek, ik wil teruggaan naar de meest oorspronkelijke bron: de ontwerper zelf, zo zal mijn informatie niet al geïnterpreteerd zijn door journalisten of recensenten. En als ik dan toch voor de ontwerper zit, wil ik ook wel graag weten waaraan ze écht belang hechten in hun collectie en aan de job van modeontwerper in het algemeen. Het kan mij helpen om me in mijn ontwerptekomst op de juiste focus te richten.

De lijst van de geïnterviewden heb ik erg vaak aangepast, het was niet alleen een kwestie van mensen te vinden die bereid waren om mee te werken aan dit onderzoek, maar bovendien was het ook belangrijk om een zo gevarieerd mogelijke groep ontwerpers te betrekken bij dit project. Ik heb gekozen voor de verscheidenheid en getracht om me niet vast te pinnen op lievelingsontwerpers, mensen die ik al ken of waarvan ik al iets over hun tekengewoonten afwist. Alleen zo zou het beeld dat komt bovendrijven, nadat ik alle antwoorden verwerkt heb, een bruikbare basis zijn om conclusies uit te trekken.

INTERVIEWS

Als er iets is dat het maken van deze scriptie mij geleerd heeft is dat modeontwerpers erg moeilijk te benaderen zijn. Ik vond het internet vol met contactadressen en de meest glimmende websites. Maar als ik hen een mailtje stuurde, bleek dat een one way ticket te zijn. Ik had mezelf nochtans voorgenomen om niet teleurgesteld te worden als ik een nee zou terugkrijgen op de vraag of de ontwerper in kwestie aan mijn scriptie wou meewerken. Toch gooide ik na een tijdje mijn armen al juichend in de lucht als ik een nee-mail terugkreeg, het was tenminste een antwoord. Op sommige momenten voelde ik mijzelf een vervelende aandringer, een lichte vorm van stalking kon hier zeker de diagnose zijn. Het modevolkje is overbevraagd en hollend tegen een verschroeiend tempo, daarmee troostte ik mezelf als ik te horen kreeg: "we moeten selectief zijn in interviews". Dat de wereld van mijn thesis er niet beter op zou worden werd me al snel duidelijk gemaakt. Soms kreeg ik zelfs bewondering voor de telefoniste die 10 keer op rij een andere reden kon bedenken waarom iemand net even weg was en zeker morgen terug zou zijn. Maar heel soms zegt een ontwerper al na een eerste mailtje: "ja, kom maar af". Het is me 3 keer overkomen. Mijn mailbox liegt toch niet uit medelijden met mij? Zou het echt zo zijn dat hier "ja" staat? Misschien pas ik wel tussen de modemensen, koppig en vastberaden om door te gaan. En af en toe lukt het dan toch. Dankzij deze 19 ontwerpers heb ik een antwoord op mijn vraag gekregen en begrijp ik er toch iets meer van. Of de illusie standgehouden heeft, mag je in de volgende interviews samen met mij ontdekken. Hier geef ik alvast een overzicht van de vragen die ik gesteld heb.

1. Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?
2. Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren?
Waar doe je research?
3. Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?
4. Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?
5. Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, collages of...

6. Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?
7. Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?
8. Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase?
Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?
9. Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?
10. Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?
11. Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?
12. Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?
13. Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?
14. Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?
15. Heb je een bepaalde oneliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?
16. Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Zij was de eerste. Zij zei: "ja, je mag vrijdag komen om 10uur in mijn showroom". Ineens, van de eerste keer. En ze gaf me zelfs nog een complimentje voor mijn curriculum dat ik bij mijn mailtje insloot. Iemand zou al met flinke argumenten moeten afkomen om mij ervan te overtuigen om haar uit mijn bovenste schuif te halen. Het was begin december, ik was wat te vroeg en overliep de vraagjes nog even die ik opgesteld had want deze zou ik ook aan alle andere ontwerpers voorschotelen en zou ik dan wel weten wat ik zou willen weten? Bon, ik stapte uit mijn auto en belde aan. "Katrien?" Ja, dat was ik. Ik kwam binnen in de showroom en het viel me op hoe clean en licht het hier wel was. Luxueus en vol eenvoud, zo zou ik de sfeer die ik hier proefde kunnen omschrijven.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Ik hoef geen Vogues te doorbladeren of boeken te bekijken waarin de kleuren voor volgend seizoen getipt worden.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Tentoonstellingen, dingen die ik zie, ook boeken lezen en reizen brengen inspiratie. Het boek: "Het meisje met de parel" (Tracy Chevalier) had ik van een vriendin gekregen, ik heb het gelezen op een reis naar Noorwegen. Die reis was voor mij "de reis van het licht". Het is iets waar ik veel belang aan hecht om dat "schoon" te kunnen vertalen in vorm. Ik hou van het werk van Giacometti, maar in mijn collectie zou ik er nooit iets mee doen.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Ik doe 2 maanden research: dan ga ik lezen. Ik heb perfect in mijn hoofd wat ik wil qua gevoel en vorm. Ik ga heel gedisciplineerd te werk en plan alles in mijn agenda. Ik bepaal het thema en vraag aan beeldhouwer John van Oers om hier een beeld rond te maken. Tegelijk werk ik aan mijn collectie, we zien niet van elkaar wat we doen. Uiteindelijk komt alles samen en presenteer ik zijn werk mee in mijn showroom. Ik vind dat leuk, dan ben je er niet alleen mee bezig.

Dan ga ik op een moment mijn ideeën uittekenen, dat gaat waanzinnig snel. Ik moet er niet op zoeken, ik weet dat het dat moet zijn. Ik wil geen kakofonie. Daarna begin ik op de pop, ik weet exact hoeveel modellen ik ga maken. Ik elimineer dadelijk wat ik niet nodig heb. Het is dat wat het is en wat het moest zijn. Ik heb ook wel eens

6

mijn onzekerheden, maar over mijn collectie heb ik geen enige twijfel.

Ik teken zelf de patronen maar ik haat stikken, hierin heb ik geen ambitie. Ik ga zelf niet de prototypes maken, dat vraag ik aan een naaister en stagiaires.

Ik ontwerp alleen maar kleedjes, ik vind het een relaxed stuk, gemakkelijk, heel persoonlijk en vormelijk het meest interessant. Dan ga ik op zoek naar het exacte materiaal dat ik nodig heb. Ik loop mijn contacten af en het duurt (te) lang voor ik datgene vind wat het moet zijn. Ik vind mijn materiaal niet op beurzen. Soms zoek ik bijvoorbeeld een stoffencombinatie van mat naar glans en dan loop ik dagen te zoeken, het is zo moeilijk om het te vinden. Ik werk als in de jaren '90. Er wordt geen photoshop gebruikt in de photoshoot. Ik wil een eerlijk product, 100% Belgisch. In de jaren '80 hebben ze ons alles door de strop geduwd. Ik gruw van de fairtrade-etiketten. Maar mensen gaan nu niet meer zomaar alles aannemen.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Ik bepaal inderdaad het kapsel en de make-up, ik brief de kapper en de visagiste over mijn beeld.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Mijn tekeningen zijn gemaakt met een zwart stiftje zonder kleur. Het materiaal van mijn ontwerp schrijf ik ernaast en met een speldje prik ik een stukje stof erbij.

Ik kleef alle papieren met de tekeningen aan elkaar, aan de lopende meter.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

Die lange band van tekeningen krijgen de naaister en de stagiaires te zien. Voor de verkoop in mijn showroom heb ik een klein A5 boekje voor de klanten met technische tekeningen en een stofje erbij.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Alles ligt mooi geordend op een stapeltje naast mij.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Terwijl ik ontwerp heb ik geen type vrouw in mijn hoofd. Maar bijvoorbeeld Scarlett Johansson vind ik een mooie vrouw. Soms begin ik te ontwerpen op maat 42, soms op maat 36, soms voor vrouwen met een zwaardere heup, soms voor vrouwen met een zwaardere borst. Ik heb verschillende paspoppen met verschillende maten. Ik ontwerp niet voor androgynen mensen.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Het is een cliché, maar ik weet van mijn 12 jaar dat ik dit wou doen. Ik heb nooit gedacht: dat gaat niet gebeuren. Ik doe naast mijn eigen collectie en het lesgeven ook wel stylings, dat is commercieel werk, maar het is een job waarvan je weet wat je moet doen en je hebt daarbij een groot budget te runnen.

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Er wordt ons verweten dat mode oppervlakkig zou zijn, maar dat is echt niet waar. Het is zo intensief, zo persoonlijk, in the face. Op een docent kan je nog kwaad zijn als die je ontwerp afbreekt, maar als een klant niet tevreden is, dat is veel erger, zo confronterend.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Het beeld is zo belangrijk, research is haast 90% van de job van ontwerper. Als het onderzoek goed zit, valt de puzzel zo in elkaar. Dat leren vertalen van een inspiratiebron is een proces dat ik aanleer aan de studenten en waar ik veel belang aan hecht. Alles moet kloppen, de prijskaartjes, de photoshoot, de presentatie: het moet een totaalbeeld zijn.

Via iemand die ik ken, die iemand anders kent, die werkt voor... Zo kwam ik bij hem terecht. Wat goed dat ik die iemand kende. Ik had nog nooit gehoord van deze ontwerper. Shame on me!

Ik duw de voordeur van de plaats van afspraak open en tref op de grond bouwvakkers aan. Ik vraag met luide stem waar Boris Schipper is, maar de slijpschijf maakt mij onverstaanbaar. Een man op de grond wijst naar achteren. Ik steek mijn hoofd tussen 2 panelen en daar zie ik in een kleine geïmproviseerde ruimte een heel bedrijvig kliekje mensen en een slapende hond. Ik word opgemerkt door de ontwerper die meteen even uitlegt dat de verbouwingen en de verhuis een beetje in mekaars vaarwater gekomen zijn. "Stel je vraagjes gerust, ik werk ondertussen wel verder, anders halen we het niet." Het heeft wel iets sympathiek, op de strijkplank de antwoordjes noteren terwijl de hond tegen me opspringt en naar aaitjes lonkt. Het geluid van de naaimachine moet de duimen leggen met de verbouwgeluiden achter de paravents. Als de slijpschijf even zwijgt én als de ontwerper net in mijn buurt iets komt zoeken, voor ik snel mijn volgende vraag af. En dit is nog maar mijn tweede interview, benieuwd wat ik nog ga tegenkomen.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Bij elke collectie hoort een sfeer. Ik zet ook bij elke collectie andere muziek op bij de uitwerking van de ontwerpen. Nu, tijdens de verbouwing, is dat een mix van geklop en het geluid van boormachines. Ik word er niet echt blij van. Ik gebruik vaak historische referenties. Vroeger deed ik dat eigenlijk meer, nu ben ik er wel wat klaar mee. Voor deze collectie vond ik mijn beelden in de View en op het internet. Ik vind het heel belangrijk van een beeld neer te zetten, de verkoop is voor mij niet het belangrijkste punt.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Ik neem het alleen bewust mee. Het is een A4 formaat, ik heb geen losse notaboekjes.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

In het begin gaat het om het beeld, dan denk ik nog niet echt aan materiaal.

Daarna ga ik op zoek naar stoffen die bij het thema passen: bijvoorbeeld bij deze collectie die refereert naar 2022 zoek ik in Amsterdam stoffen met psychedelische motiefprinten, waar tapes op gestikt zijn, ...

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen of niet? Of mouleer je op de pop? Of maak je collages of...

Eerst heb ik een idee. Ik begin met 1 foto, het gevoelsthema dat ik in het begin van mijn plak- en tekenboek kleef. Voor deze collectie is het een vrouw, een anorexiatypen in een gekkenhuis van 2022. Daarbij heb ik dan wat futuristische foto's geplakt, hoewel ik denk dat er niet veel verschil zal zijn met nu. Ik kleef ook beelden op van wat ik niet wil.

Met deze collectie wil ik tegenover anorexia geen politiek statement innemen. Als meisjes dat doen, moeten ze het zelf weten. De topmodellen die de mode opvoert zijn pure beeldvorming, het bestaat niet! Ze hebben van nature al een uitzonderlijke huid en verhoudingen, daar worden foto's van gemaakt, die worden gefotoshopt. Ik heb onderzoek gedaan naar BDD, Body Dismorfic Disorder, deze mensen vinden niemand in de wereld nog mooi. Dan heb ik precies in mijn hoofd wat ik wil. Vaak doe ik iets met rare vormen, expressieve volumes vol contrasten, het gestructureerde krachtige en het flue. Dan ga ik het al snel op de pop zetten omdat ik vind dat je het pas ziet als het in stof voor je staat. Daarna ga ik hier een foto van maken en daarop ga ik terug tekenen. De tekening gaat mij meer om de verhoudingen dan om de mooie tekening. Ik teken soms ook delen van het lichaam, dan licht ik er bijvoorbeeld en heup uit.

Nu wordt er gewerkt aan de stoffenprints. Ik ga foto's glitchen, een beeldstoring creëren, het lijkt wel een photoshopfilter die erover heen komt. Zo nemen we een foto van typische iconen als Farah Falstaff en Marilyn Monroe, uit de tijd dat vrouwen nog tieten en een kont hadden. Net juist dat wat nu, in de tijd van het androgyne type, niet "in" is wil ik tonen: tieten en kont. De vorige collectie was nochtans heel androgyn, maar nu wil ik wat anders. Ik hecht heel veel belang aan mijn team, het is zo belangrijk dat je mensen meekrijgt in jouw verhaal.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Ik doe alles wat met beeldvorming te maken heeft, zowel make-up, styling, grafische verwerking... Ik doe ook alles in eigen beheer: foto's, uitnodigingen, posters, ...

Ik maquilleer mijn modellen ook zelf. Ik bedenk het kapsel wel, maar ga het niet zelf in elkaar zetten.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Och ja tekeningen, voor mij telt whatever works: of het nu tekeningen zijn, of moulages, of dingen uit elkaar halen, het maakt niet uit, als je maar tot resultaat komt.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

De tekeningen worden nog heel vaak gebruikt.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

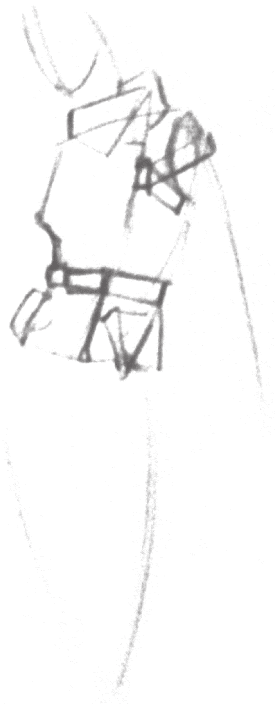
Nee, ik houd mijn tekeningen verborgen. Ik sta er niet voor open om ze te tonen, voor mij is mijn tekenboek als mijn dagboek. Maar Véronique, mijn medewerkster met een grafische en technische achtergrond, mag alles!

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

De toile in baalkatoen. Door de dingen te zien krijg je ideeën, zo zie je de collectie vorm krijgen.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Denk na over wat je wil maken en niet over wat je kan maken!

Omdat deze ontwerpster op het punt stond om naar het buitenland te vertrekken en haar tijdschema geen kaas met veel gaatjes was, besloten we af te spreken in haar klas in Sint-Niklaas. Aan de deur van het klaslokaal van afspraak staat Maureen De Clercq te praten met haar collega waarnaar ik op zoek was. "Ze is bij mij ook geweest" zegt ze wanneer ik, blij dat er weer een visje gebeten had, met mijn zelfde notitieboekje het lokaal binnenstap. We zouden het interview op een draffe afwerken, zodat Anne zich zou kunnen concentreren op de weldra binnensijpelende studenten. Maar wanneer ik na het intensieve schrijven van antwoorden mijn hoofd terug opricht, zit ik middenin een groep schoenontwerpers-in-spe. Opkrassen dus. Maar niet vooraleer ik even piep in de draaiboeken vol ontwerpen die daar overal verspreid op tafel liggen.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Ik houd eigenlijk te weinig bij, ik verzamel niet genoeg. Als ik het gezien heb, houd ik het in mijn hoofd. Ik ben eigenlijk een beetje te organisatorisch, vind ik zelf.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Ik inspireer mij minder op kunstenaars, maar eerder op modeontwerpers of schoenmerken als "United Nude". Ook wel op de lederbeurs kan ik inspiratie vinden.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Ja, door mijn opleiding als ingenieurarchitect zoek ik vaak naar nieuwe materialen, bijvoorbeeld koolstofvezel.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je, maak je collages of...

In het begin zit ik echt met een vervelend ei, het typische "writersblock" zoals ze zeggen. Dat geeft me stress. Als ik een idee en een materiaal in mijn hoofd heb, ga ik dat helemaal uitpuren, zo kan ik aan 1 prototype 1 jaar werken. Ik wil fundamenteel en analytisch alle onderdelen van de schoen in vraag stellen. Het moet perfect zijn. Ik teken niet regelmatig, ik ben vooral praktisch gericht. Zo maak ik liever testjes in aluminium dan tekeningen. Ik vind dat soms wel een beetje moeilijk naar de studenten toe waaraan ik les geef. Van hen wordt wel gevraagd dat ze tekenen en ze moeten ook een draaiboek kunnen voorleggen als bewijs van onderzoek tijdens het ontwerp-

proces.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Ik doe geen volwaardige photoshoot, ik neem zelf foto's met mijn GSM.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Ik maak eerst een schets in potlood, die scan ik dan in op computer. Deze tekening ga ik overtekenen in photoshop en inkleuren zodat die kan getoond worden aan de klant.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Het prototype uittekenen op computer is voor mij een verademing na dat creatieve writersblock. Ik zou er meer tijd willen insteken dan ik heb. Naarmate de deadline komt, presteer ik beter. Als het erop aan komt kan ik 's nachts doorgaan.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Het is een combinatie van een open, vrije werkplek waarrond vanalles ligt. Toch ruim ik alles steeds terug op, 's morgens start ik met een clean bureau.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Eigenlijk denk ik aan mezelf: wat vind ik mooi. Wat is elegant aan mijn voet. Ik pas alles bij mezelf aan. Nu heb ik een opdracht voor een commerciële schoenenketen. Bijvoorbeeld bij de hakhoogte moet ik mij nu afvragen: wat gaan de meeste vrouwen mooi vinden?

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Vanaf mijn 2 à 3 jaar had ik al een grote passie voor schoenen. Ik verzamelde schoenen van mijn tantes, ik was gefascineerd door hakjes. Maar mijn ouders wilden niet dat ik de opleiding modeontwerpen volgde, ze wilden een "degelijk" diploma, vandaar de opleiding tot ingenieurarchitect. Toen ben ik even minder met schoenen bezig geweest, maar daarna ben ik een schoenenopleiding in Milaan gaan volgen. Nu geef ik de opleiding die ik toen

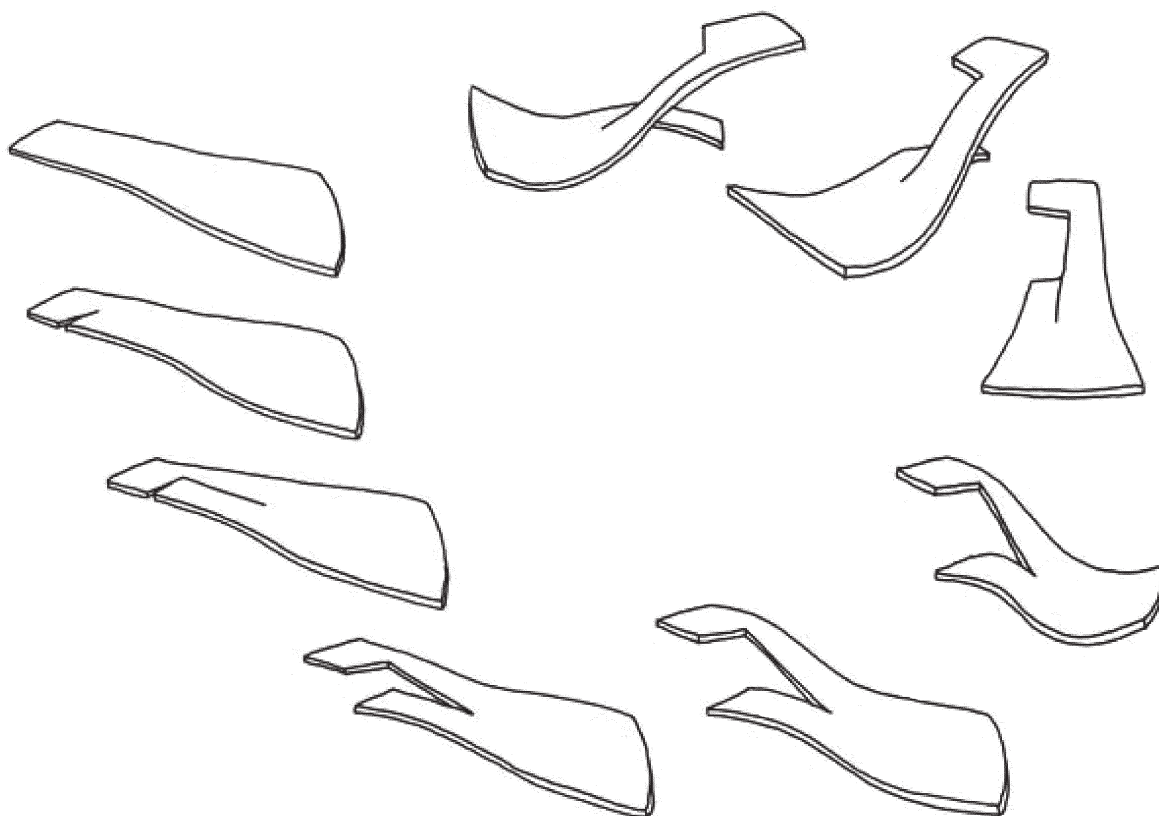

graag gevolgd zou hebben, maar nog niet bestond in België.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Het komt erop aan van je ding te doen. Motivatie en doorzettingsvermogen zijn zeer belangrijk. Probeer toch organisatorisch te blijven en stel een realistisch plan op van wat je wil.

Soms heb je koppigheid nodig om iets te bereiken, houd die erin.

Ik zag al snel in dat het goed van pas komt als je iemand kent die iemand kent die interessant zou kunnen zijn... voor mijn scriptie. Ik besloot contact op te nemen met dé modecontactenbron: Linda Van Waesberge. Door een geweldige retro metalen lift word ik netjes afgezet aan haar appartement dat vol staat met de meest bizarre rekwisieten. "Nog van een photoshoot" zegt ze als mijn ogen blijven plakken aan een gouden vogelkooi. Ze bekijkt mijn portfolio, knippert met haar ogen en noteert 5 namen. Ze belooft mij bij deze ontwerpers te introduceren door ze een persoonlijk mailtje te sturen. En het werkte. Bij 2 dan toch.

We zouden afspreken in Brussel, dan werden de locatie en datum omgegooid naar Antwerpen en dan begon het te sneeuwen. "Of we het niet per mail konden regelen?" vroeg Kim Stumpf. Is goed! En ik las de volgende antwoordjes in mijn inbox:

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Ik verzamel zeker en vast veel foto's. Het is zo dat ik steeds overal mijn fotoapparaat bij heb. Het is een Sony cybershot met HD full. Dit wil zeggen dat hij ook zeer goed filmt met geluid. Gedurende mijn reis doorheen India vorige zomer had ik het dan ook constant bij. Of het nu een straatkindje was, een tocht op een riksja, een trip doorheen sloppenwijken, een boottocht op de Ganges, ... het kwam overal goed van pas. Later sla ik die dan op. Ze zijn niet zo vaak doelgericht genomen. Ik fotografeer bewegingen, of film bijvoorbeeld een beweging, zoals het geluid van ritselende bamboestruiken in India. Ik film ook vaak de tocht wanneer ik onderweg ben. Is het nu een ondergesneeuwde spoorweg vanop de trein in België, of kleuren van gewassen kledingstukken die hangen te drogen tijdens een wasbeurt in India, indrukken van mensen... De bron aan inspiratie komt vaak later van pas, puur op het gevoel dan. Bij het bladeren doorheen de beelden...

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Kunstenaars: Dan Flavin voor zijn strakke lichtlijnen, Per Kirkeby voor zijn kleurvlekken. Fotografen in magazines en modeshoots hebben ook vaak een sterke "scène" neer te zetten. Deze inspireren mij ook vaak. Ik vind het dan ook zeer belangrijk om zelf shootings te organiseren met mijn collectiestuks. Deze zetten een beeldtaal neer, wat je met de stuks wil tonen. Ik vind dat een kledingstuk in een context moet worden gegoten. Op kapstok is het slechts half zo mooi. Zo'n stuks moeten tot leven komen op defilé of op shooting.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Een notaboekje of een schriftje zit altijd in mijn tas, bij het fototoestel. Het is meer een soort “indrukkenboekje” met bedenkingen. Of het is ook nuttig zaken te schetsen die mijn aandacht trekken, zoals een gebreid vintage jasje op een rommelmarktje of een meisje dat ik onlangs zag met mooi opgestoken haar. Inspiratie zit overal, en komt puur vanzelf, op intuïtie. Inspiratie “zoeken” is niet echt van toepassing. Het kan enkel dienen om aanvullende informatie te verzamelen, bijvoorbeeld wanneer het collectiebeeld al duidelijk is gezet, en ik enkel nog enkele aanvullingen nodig heb, bijvoorbeeld een breisteek, of een kleurencombinatie...

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Materialen kunnen het begin zijn van een collectie. De materialen vormen vaak een basis van de stuks. Het is zo dat de ontwerpers de stoffen kiezen op “première vision” (de stoffenbeurs in Parijs). Dan maakt men een selectie bij de stoffenfabrikanten waarin men interesse heeft. Elke fabrikant stuurt dan “samples” op, waaruit men dan later kan kiezen, afhankelijk van het budget dat men kan spenderen aan de realisatie van de prototypes. Op het moment van de beurs zit men nog volop in de productie van het vorige seizoen. Dan is het dus moeilijk om je al volledig te concentreren op een andere temperatuur, een nieuw seizoen. Het gaat allemaal zéér snel. Voor mij wat te snel eigenlijk. Het liefst zou ik 1 collectie maken per jaar, met tijdloze stuks.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Ik maak bepaalde vormen op de Stockman pop, waaruit ik vertrek. De vele puzzelstukjes bij elkaar vormen dan “petit à petit” een collectiebeeld. Van hieruit maak ik dan ontwerptekeningen die dan evolueren. Men heeft bepaalde “pièces clés” die de basis vormen, waaruit de andere stuks dan groeien.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

De kapsels en make-up komen helemaal op het laatst, wanneer de collectie duidelijk staat, passend in de sfeer.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

De tekeningen maak ik met de hand, met vulpotlood. Ik heb geen tekenboek, maar losse witte blaadjes papier, van het gladde grafische drukpapier, zonder al te veel korrel. Wanneer er een technische tekening moet worden opgestuurd naar de fabrikant, wordt deze omgezet in het Illustrator programma op de computer, zodanig dat er

geen vergissing mogelijk is in productie en in verschillende talen kan begrepen worden.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

De tekeningen worden aan de muur gehangen, op isomoplaat met speldjes. Hierbij hangen dan ook de samples stoffen en kleuren die ik selecteer en vormen dus een leidraad door de creatiefase.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

De tekeningen zijn wel wat privé, ja. Je kan als ontwerper wel een tekening tonen van een stuk uit vorige collecties. Ik vind het zelf ook vaak zeer mooi om een tekening te zien van een bekende ontwerper, om te zien hoe hij tekent. Niet om uit te leren, want dit is afhankelijk van het ontwerpproces en persoonlijkheid. Wel om de sfeer te voelen, de stijl te zien van de collectie.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Het liefst zou ik enkel tekenen en stoffen kiezen. Jammer genoeg is hier niet altijd genoeg tijd voor. Dit is het leukste, meest creatieve werk. De productie opvolgen en facturen controleren is heel saai, maar wel noodzakelijk. Spijtig genoeg blijft er slechts zo'n 10% van de tijd over om te creëren.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Het is een grote, witte, stille ruimte met véél daglicht, zonder al te veel afleiding in kleuren en er zijn grote ramen en (idealiter) contact met de natuur. Er staat een grote kniptafel op 1m20 hoogte. Daarnaast zijn er nog lage tafels met computer, naaimachines, tekenbladen en een muziekinstallatie.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Ik ontwerp voor een sterke vrouw, op de catwalk zijn het mijn "denkbeeldige heldinnen" die ook houden van kunst. Mijn stuks kiest ze omwille van hun tijdloze coupe en comfortabele luxueuze materialen als wol, zijde en leder.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Ik heb lang getwijfeld tussen schilderkunst en modeontwerpen. Omwille van zijn 3D aanpak, koos ik voor mode, ook door de verschillende media die men in dit vak kan combineren. Men heeft foto, kleur, vorm, castings, muziek. Er komen veel kunstvormen samen. In mijn collectie gebruik ik dan ook prints van mijn schilderijen of tekeningen: o.a. de satellietbeelden uit de collectie ARAMID.

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Onliner niet echt, maar ik ga eerder werken met sfeer en persoonlijke stijl en volumestudies. Niet zozeer met 'de modekleur van het seizoen'. Voor mij is het maken van een persoonlijk werk van belang. Het "verhaal" is soms voor mezelf minder duidelijk als voor anderen. Ik heb een persoonlijke stijl, maar die is moeilijk te omschrijven. Het duurt namelijk jaren vooraleer men kan spreken van "une signature". Een journaliste schreef ooit: "la Belge qui drape le cuir", dit vond ik wel beduidend voor vele van mijn stuks.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Blijf jezelf, probeer niet te kopiëren, want die dingen gebeuren aan de lopende band in elk commercieel bedrijf. Mijn goede raad: volg je intuïtie, en blijf geloven in jezelf. Talent is niet het enige wat telt. Een menselijk aanvoelen is ook van belang. In ons vak moet men goed kunnen communiceren, je verhaal kunnen vertalen (letterlijk en figuurlijk) voor producenten, kunnen zeggen waarom een bepaald katoen beter past bij jouw collectie dan een andere. Alle details zijn van belang. Alles moet kloppen. In een show moet je de juiste meisjes kiezen, de choreografie, de muziek, de timing om het juiste effect te bekomen wat je wil naar voren brengen. Ook de nodige voelsprietten zijn van belang, het correcte aanvoelen, en professionalisme in alles wat je doet. Haider Ackermann zei me ooit: "Men kan nooit iets forceren, je moet een stof zijn natuurlijke gang laten gaan." De zoektocht is bitter moeilijk. En de studie is heel erg zwaar. Zowel mentaal als fysiek, als financieel. Maar de voldoening achteraf is onbeschrijflijk, en daar doen we het allemaal voor.

Jan van Gent, gelukkig nog zo'n gewillige vogel! We spreken af in zijn winkel op een zaterdagmiddag. Niet direct het meest interessante moment om midden in de stad met de auto lijdzaam je GPS te volgen. Maar wat een locatie, erg mooi gelegen aan het water. Ik wandel met hem mee tot achter een doorschijnend gordijn dat de zaak van zijn atelier scheidt. Ik denk bij mezelf dat ik toch wel voor een erg georganiseerd modetalent moet zitten. Het lijkt me geen makkie om naaimachines, kniptafels, paspoppen, kasten, stoffen en papierstapels in deze ruimte een gebruiksvriendelijke plaats te geven. We zitten aan een klein tafeltje. Hij kijkt regelmatig langs mij door, op zijn hoede of er geen beweging is daar achter het gordijn. En die komt er tijdens ons gesprek. Van een journaliste nog wel. Ze bekijkt me met een blik vol vragen. Wie is die concurrent die mij weer voor was?

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Nee, ik ben geen verzamelaar van postkaarten en foto's, ...

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Ik vind mijn inspiratie meestal in de kunst- en kostuumgeschiedenis en kunstenaars als Otto Dix. Soms kan het muziek zijn dat mijn thema bepaalt, of vind ik het in een museum, het is heel divers. De moeilijkheidsgraad zit erin om die sfeer, dat thema in mijn ontwerpen te steken zonder dat het ervan afdrupt. Als het thema bijvoorbeeld "Bonaparte" is, dan wil ik toch een eigentijdse collectie brengen.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

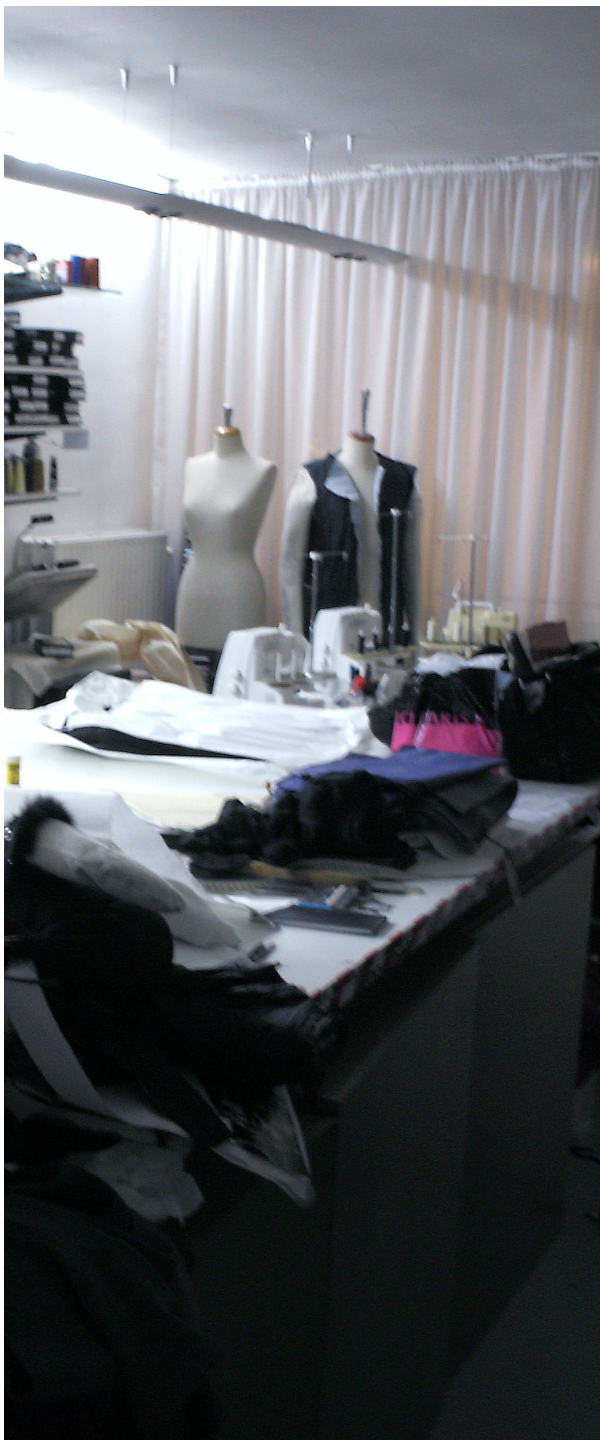
Ja, dat wel. Achteraf kan ik dan terugvinden hoe een realisatie die ik zag oorspronkelijk weer in elkaar zat.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Het is een wordingsproces. Dat verschilt, soms heb ik een stof voor ogen en dan vloeit mijn ontwerp verder uit de stof. Soms heb ik het ontwerp als start.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Ik maak "moods" waarop de look van de collectie te zien is. Hiervoor maak ik collages van scans en ga ik kijken

naar de geschiedenis. Ik breng een warboel samen op een groot karton. Dit doe ik puur voor mezelf, deze versie verdwijnt recht in het archief. Dat gebeurt allemaal op 1 namiddag, ik moet de energie voelen. Toch krijg ik steeds minder kippenvel van dit soort namiddagen, de "business side" komt meer en meer op de voorgrond. Daarna maak ik een opgekuiste versie om te tonen aan fabrikanten, zij hebben niks aan moods. Daarna maak ik meestal een schets. Soms is dat een fragment van een schets, soms is dat een heel silhouet. Maar de coupes zijn zo belangrijk voor de goede vorm, pas als de toiles bestaan kan ik spelen met volumes. Ik teken zelf mijn patronen. Ik speel tegelijk op alle fronten, het is een geordende wanorde.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

De make-up en het kapsel: dat is de afwerkingfase, dat rijpt terwijl de ontwerpen ontstaan. Het is meestal het laatste dat aandacht krijgt.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Dat kan alles zijn waarmee ik teken, ik neem alles ter hand: bic, stift, verf, ...

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

Voor mijn moods wil ik geen openbaring, ze blijven mysterieus en persoonlijk.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Ik heb veel te weinig tijd om met inspiratie en ontwerpen bezig te zijn. Sinds de opstart van mijn merk, is het een trein die niet te stoppen is. Soms doe ik een minder, soms een meer uitgebreide collectie. Dat gebrek aan tijd is vaak een probleem voor ontwerpers, denk ik.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Ik vind de patroonfase het leukst. Dan zie je pas duidelijk een evolutie tegenover de schets. Ik heb een grote technische know how en dat onderscheidt mij van mijn collega's.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Mijn atelier ligt achter mijn showroom, tussen beide plaatsen hangt een gordijn. In deze ruimte staan naaimachines, paspoppen, een grote kniptafel, kasten, stapels papier... ongelooflijk dat het hier allemaal in past.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Ik heb eigenlijk altijd dezelfde persoon in mijn hoofd, maar "the mood changes".

Soms is het meer een PJ Harvey-figuur, en dan heb ik een meer duistere collectie met grafische contrasten. Maar ook het Lolita-type keert vaak terug in mijn werk.

Maar ik ontwerp altijd voor een vrouw met een sterk karakter, andere vrouwen zullen hier hun mode niet vinden.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Dan was ik waarschijnlijk illustrator geworden. Ik zit nu ondertussen aan mijn 41ste collectie en het is zo tijdrovend en zo vermoeiend. Maar nee, ik ben het niet beu, er komt geen carrière move.

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Less is more. Ik ben niet sober in mijn stofgebruik, maar de sobere vormgeving typeert mijn collectie.

Linda Van Waesberge had ook Eduard Vermeulen op mijn lijstje geschreven. Ik vreesde dat de bezieler van Natan weinig interesse zou tonen in een studente met tekeningenvraagjes. Ik kan een hoop nadelen opsommen van de combinatie werken-studeren, maar sinds die dag zag ik het grote voordeel. Mijn collega werkte voordien voor Vermeulen en een combinatie van 2 straffe contactpersonen plus een flinke dosis volharding van mijn kant maakte dat een naaste medewerkster van deze alombekende modeman op een verloren moment in de auto mijn vraagjes aan haar baas voorlegde.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Nee, niet echt, ik bekijk wel veel magazines en internationale modebladen, maar ben geen echte verzamelaar. Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research? In musea, films, op reis. Een kunstenaar die de huidige collectie deed ontstaan is Mark Rothko, omwille van zijn prachtig kleurgebruik en grote vlakken.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Ja, altijd en overal! Het is een kleine Hermesagenda, waar ik steeds iets in kan noteren.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Ik begin altijd eerst vanuit de materialen, vooraleer de tekeningen komen.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Ik vertrek telkens van een 'moodboard', waarin een aantal thema's en kleuren naar voor komen, dan pas komen de schetsen. Voor de couture gebruik ik ook een paspop.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Nee, niet echt, dat vind ik pas later belangrijk, bij de presentatie.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Meestal in potlood, de assistenten zetten ze om in computerbeelden.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

De tekeningen blijven de hele tijd belangrijk tijdens het ganse creatieproces, ze hangen steeds op aan speciale panelen in de werkruimte.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

De pers krijgt de collectie pas veel later te zien, als de prototypes al lang uitgevoerd zijn.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Nee, er komt zoveel kijken bij het leiden van het bedrijf, maar creëren en inspiratie opdoen is als mijn leven, het gebeurt de hele tijd.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Als de prototypes arriveren van het atelier en de schetsen échte kledingstukken geworden zijn.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Het is mijn kantoor, een relatief rustige plek, boven de boetiek, met grote ingemaakte kasten in een donkere kleur.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Een elegante, actieve vrouw, hedendaags, zonder teveel franjes.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Ik ben interieurarchitect van opleiding, dat voel je nog steeds in mijn eerder minimalistische manier van ontwerpen, eerder architecturaal.

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Een positieve instelling is het allerbelangrijkste om te slagen.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Je opleiding voltooien, de markt goed leren kennen, niet alleen creëren voor jezelf.

Ik kan maar proberen, dacht ik, toen ik het facebookprofiel van Murielle Scherre voor me had. "Ja liefje, stel je vraagjes maar hoor" was het antwoord. Ze is echt zoals ik ze hoor op TV. Sommige mensen kunnen mijn te-leurstellingen met de bezem verjagen. Na zoveel onbeantwoorde verzoekjes tot medewerking zei deze ontwerper: ja, liefje. Ik ben even boos op mezelf dat ik nog geen lingerie van haar in mijn kast heb liggen. Misschien moet ik ter compensatie gouddruk overwegen voor sommige passages in deze thesis.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Ik was een verzamelaar en zal dat spijtig genoeg altijd blijven. Ben wel aan het verschuiven van fysiek verzamelen naar fotograferen, een huis is maar zo groot en snel gevuld. Troep kan de overhand krijgen en dat is nu gedaan.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Het leven in het algemeen. Ik ben heel zintuiglijk en sprokkel overal wel indrukken mee. Mensen zijn wandelende musea die ik graag bezoek.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Ja, mijn hand, mijn telefoon, een camera met een rolletje kleurenfilm, ééntje met zwart-wit film en een kleine videocamera. En een grote handtas bijgevolg.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Hangt ervan af. Soms begint het met materiaal, soms met een liedje, soms met een verhaaltje.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Meestal moet ik het verhaal of de sfeer in m'n hoofd kunnen vormen. Eens ik het zo duidelijk zie als een film, maak ik 3D lijnen rond het lichaam in mijn hoofd.

Dan maak ik snelle schetsen om het idee een leidraad te geven. Daarna maak ik een staal en ga ik de lijnen bijschaven tot het staal op punt staat. Soms is het heel direct van idee tot uiteindelijk ontwerp, soms gaat er een hele weg over en herken je het begin van het idee niet meer in het uiteindelijk stuk.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Ja, alles hangt aan elkaar, ik kan de sfeer bijna ruiken.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Ik gebruik om het even wat schrijft op om het even wat beschreven kan worden. Als ik geluk heb kan ik op een paar uur tijd de hele leidraad van een collectie in boek neerzetten.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

Ik maak zelf patronen en samples. Dus mijn tekenboek is inderdaad de "A", maar "Z" kan helemaal ergens anders naartoe leiden. Ik houd niet vaak krampachtig vast aan mijn eerste idee. De werkelijke stuks zijn beter om te volgen, ik maak organischere dingen dan.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

Pfff... Ik ben geen goede tekenaar, het is het eindproduct dat telt voor mij.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Nee, helemaal niet. Daarom dat ik in m'n hoofd plek heb gereserveerd die dat constant doet en af en toe haal ik die schuif naar de voorgrond.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Het voor de hand liggende moment dat je een sample kan aantrekken en dat de idee uit je hoofd tastbaar wordt. Wanneer je gedachten plots communicatie worden. Alsof ik tot daarvoor chinees sprak in Groenland en dan terug een Chinees tegenkom.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Mijn atelier is van 3 kamers tot 1 kamer gemaakt. Veel ingrediënten die op een gegeven moment in mijn hoofd zijn gegaan, hangen in het rond. Vééééél magazines en dan heel veel kleine spulletjes in duizend dozen. Een

speeltuin voor me, joewoew!

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Die zitten in m'n achterhoofd, maar dat zijn de vrouwen rondom me. Beesten! Vrijbuiters! Breddenkers! Met armen vol liefde voor kind en omstreken! Vrouwen met een gevoel voor humor dat hun intelligentie weergeeft voor de aandachtige luisteraar. Fijnbesnaarde vrouwen. Nieuwsgierige vrouwen. Vrouwen die als zalmen tegen de stroom inspringen om er vervolgens als dolfijntjes over, onder en omheen te springen. Dierlijke vrouwen, die weten van waar we komen en die ons leiden naar waar we willen gaan.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Ik zou veeartsenij hebben gedaan als het dit niet was. Ik heb altijd paard gereden en dat aardse, geen angst om in het slijk der aarde te rollen, nu ja, dat voel je wel een beetje.

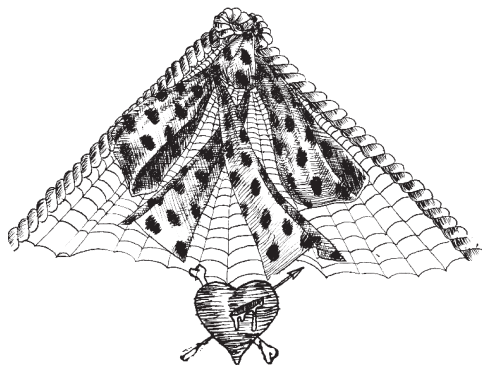
Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Aultre ne veulx estre. (No desire to be otherwise)

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Nooit luisteren naar de goede raad van anderen. Registreren. Klasseren. Maar altijd enkel en alleen doen wat voor jou goed voelt, al de rest is een afwijking op jouw thema.

Go get em, Tiger!

Ik vroeg aan elke ontwerper of ik even mocht langskomen na erg kort uitgelegd te hebben waarover het ging. Maar anno 2010 zijn er natuurlijk andere manieren om antwoorden op vragen te geven. Zo vroeg ook Christophe Coppens om het interview via mail te doen. Het gaat inderdaad sneller, maar voor mij vervangt het in geen geval het persoonlijk contact. Wanneer ik bij de ontwerper zit, kan ik even polsen of ik het juist begrepen heb en de nuances aftoetsen. Ik zie de omgeving waarin het allemaal gebeurt en er blijft een verhaal kleven aan het getypte verslag. Maar niet getreurd, zo kreeg ik na slechts één herinneringsmiltje de boodschap: "Inderdaad zeer druk. Hier de korte antwoorden".

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Boeken, zeer veel boeken. En maandelijks heb ik mijn vaste tijdschriften en dagelijks mijn kranten. Informatie, zich "voeden" is zeer belangrijk voor mij.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Overall, alles, iedereen en altijd. Dat is een proces dat nooit stopt. Ik sta open voor alles wat op mijn weg komt.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Altijd. Daarin verzamel ik dagelijks dingen die me opvallen. Wanneer ik dan aan de collectie begin kijk ik wat ik allemaal opgeschreven heb en meestal komt het thema daar dan zeer natuurlijk uit.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

tegelijk

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Ik vertrek van mijn schetsboekje van de voorbije maanden en documenteer me dan naargelang het onderwerp. Vorige collectie (deze zomer bvb GRAND HOTEL COPPENS) was geïnspireerd op de bezoekers van een fictief grand hotel met als rode draad de grote Amerikaanse decorateurs uit de jaren '50 en '60.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Dat wordt bepaald in overleg met mijn team.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Ik neem nooit tijd om tekeningen uit te werken, daar heb ik geen tijd voor. Meestal zijn ze eenvoudig en technisch.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

Nee, ze zijn en blijven enkel een begin.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

Never

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Nee, nooit tijd genoeg.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Als een eerste prototype af is...

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Ik werk overal. Niet alleen in het atelier, maar ook onderweg, op de trein, thuis, in de tuin...

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

nee

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Tuinier of kunstenaar.

Heb je een bepaalde oneliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Travel, trouble, music, art, I never said they feed my heart, but still they pass my time (Dorothy Parker)

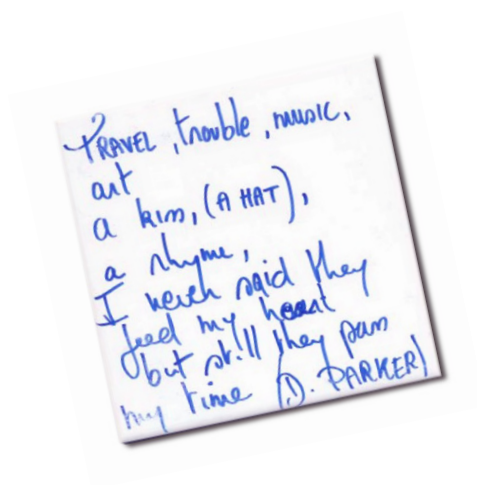
Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Werken

Werken

Werken

Luisteren naar degene die het beter weet en vervolgens je eigen zin doen.

De eerste reeks had ik gemist, en daar waren mijn familie, vrienden en collega's zeer verbaasd over. Dus besloot ik om naar "De Designers" (VTM) reeks nr 2 te kijken. Van de 10-tal afleveringen zou ik er sowieso de helft missen, mijn agenda is niet aangepast aan wekelijkse tv-programma's, maar de grote lijnen van deze modeontwerper-afvallingskoers heb ik met plezier meegepikt. En alles wat je onderneemt in je leven kan zijn sporen nalaten. Zo was de op nummer 2 gestrande Elles de Koe bereid om mee te werken, via mail dan wel.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Ik scheur wel eens iets uit ja, maar niet dat ik mappen vol heb.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Op een onbewaakt moment, door rond te kijken, ik hou van Beuys en de wat ruwere kunstenaars, bijvoorbeeld Kiefer.

Eens ik een thema heb, loop ik wel eens graag naar de bib, liever dan lezen op internet.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Nee, maar ik bewaar wel altijd bewust mijn gebruikte treinkaarten, ik heb nu een auto gekocht, dus ik zal nu toch een boekje moeten aanschaffen.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Meestal begint het met de materialen, soms komen die pas later.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Ik informeer me eerst goed over het thema en voer een soort onderzoek met beelden. Als ik minder tijd heb durf ik ook wel in het wilde weg beginnen. (Zeker na de designers)

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Daar ben ik niet zo'n kei in, ik improviseer meestal iets op het moment zelf, dat geldt ook voor de choreografie.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Meestal aquarel en potlood, prints maak ik op de computer, ik bewaar ze in een boek.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

Het is een werkinstrument waar goede vrienden wel eens in mogen kijken.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

Goh, moeilijke vraag, de pers zou ze mogen zien als de collectie klaar zou zijn, niet tijdens het proces.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Ik draai niet mee in de mollenmolen die mode is, dus ik neem tijd zoveel ik wil.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Het prille begin, de eerste ideeën en als het af is.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Stel het je voor als een extra kamer in een huis met heel veel stoffen en allerlei andere dingen waar je omheen moet lopen.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Een meisje zoals ikzelf die een beetje buiten de lijntjes kleurt.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Tuinvrouw denk ik, mijn huis staat vol planten en het platteland komt vaak voor in mijn werk.

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Als je iets doet waar anderen commentaar op geven, dan zeg ik met Hollands accent 'wat kan mij het schelen'.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Ik ben zelf nog een groentje, maar ik zou zeggen: "wees bereid om met je kop tegen de muur te lopen".

Het positieve aan lang rond te zwerven op academies is dat er dan toch wel eens connecties van komen. Zo was Sabine Kumeling mijn docente in het tweede jaar theaterkostuumontwerp. Omdat zij ook de cross-over theaterkostuum / mode maakte, maar dan in de omgekeerde volgorde, was ze voor mij de geknipte persoon om in mijn scriptie te verwerken. Ik moet zeggen dat ik erg aangenaam verrast was door de voorbereiding die zij voor mijn bezoek maakte. Heel de keukentafel lag bedolven onder de tekeningen. Alvast genoeg stof tot nadenken! Het geeft eigenlijk wel een speciaal gevoel om het werk van docenten in te kijken. Ik betrapte mezelf erop dat ik dacht: "Ah, zo moet het dus."

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Ja. Dat wil niet zeggen dat ik alles terugvind. Soms houd ik ook hele kranten of tijdschriften bij, als ik de andere kant van een artikel ook wil bijhouden, bijvoorbeeld. Alles zit per thema gesorteerd in mappen.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Dat wisselt. Het hangt ook af van de regisseur waarmee ik samenwerk, als die visueel sterk is, geeft die zelf beelden. Zo gaat de bal aan het rollen. Wat voor mij altijd een inspiratiebron zal blijven zijn foto's van mensen of gewoon naar mensen kijken of zo'n tijdschrift als World Press Photo.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Nee, zo georganiseerd ben ik niet.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Kleur, personage, materiaal, het gaat allemaal samen met een visie. Ik ben wel een materiaalmens, ik heb zoveel rotzooi, dozen vol afval, bijvoorbeeld halve poppen. Ik denk altijd: het kan misschien nog ergens voor dienen.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Dat ligt eraan. Eerst komt het erop aan om elkaar af te tasten. Dan werk ik soms met inspiratiecollages, beeldmateriaal, als communicatiemiddel naar de regisseur toe en om bij mezelf een historisch geheugen terug op te

roepen. Dan maak ik een kostuumcollage, waarop het kostuumidee al te zien is, maar dan toch nog vaag. Daarna maak ik ontwerptekeningen, maar het zijn niet altijd mooi afgewerkte presentatietekeningen.

In mijn tekeningen kan ik echt blijven zoeken op variaties, bijvoorbeeld door een lijn iets schuiner te leggen of om toch maar de juiste verhouding te vinden. Ik pik er dan een deeltje uit en plak dat op de figuur. Daarna kleef ik die reeks schetsen met een 12-tal variaties aan elkaar. Dat is een trekje dat ik overgehouden heb aan de mode, denk ik.

Soms ga ik ook naar de juiste dingen zoeken op rommelmarkten en begin ik er gewoon aan zonder tekeningen. En soms vind ik de juiste kostuums op een foto, dan schilder ik er met een patine over heen en pas nog wat details aan.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Ja, bij musicals kan je bijvoorbeeld iets groter ontwerpen, pruiken ofzo. Soms, bij kleine producties, kan het allemaal niet zo uitbundig. Dan moet ik iets bedenken dat de acteur bij zichzelf kan aandoen ofzo.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Ik werk altijd op kraftpapier. Ik zat ooit 1 jaar in Praag en daar kon ik geen goed papier vinden om op te tekenen. Dan heb ik maar dat inpakpapier gekocht en ik gebruik het nog. De opzet maak ik in potlood, daarover zet ik met een zwart pennetje de lijntekening. Dan vul ik het personage met witte acryl en daarna breng ik kleur aan met waterverf, parelmoer, goud, ... Ik niet aan de tekeningen ook swatches stof, of plak er veertjes bij. Alle tekeningen van 1 productie bewaar ik samen in een kaft bij de inspiratiebronnen, patroondelen en collages. Ook de testen op stof met zeefdrukken zitten mee opgeplooid bij het ontwerp. Uiteindelijk maak ik een foto van de acteurs in hun kostuum en die bewaar ik ook bij de ontwerpen.

Mijn figuren zijn "schilderijachtige dingen", ik teken niet realistisch, maar meer als een karikatuur. Ik teken meestal 1 figuur per blad, maar soms maak ik een groepje van 3. Ik maak ook technische tekeningen van de voor- en achterzijde voor de naaisters.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

Ik maak van al mijn ontwerpen copies op A4 formaat en die ga ik in de repetitieruimte hangen zodat de naaisters weten waarvoor ze werken, waaraan ze bezig zijn. Ik vind de context zo belangrijk. Mensen dom houden vind ik vreselijk.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Ik denk altijd: ik had graag nog wat meer tijd gehad, ik wil altijd nog wel meer doen. Ik stel me altijd weer de vraag: ben ik wel diep genoeg gegaan? Maar het is een eigen gevoel, ik heb nog nooit die opmerking gekregen. Maar ik merk ook een valkuil: na zoveel jaar gaat het supersnel en je moet uitkijken dat je niet op automatische piloot te werk gaat.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Ah ja, uiteraard, door een analyse van het script te maken is het personage gekend.

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op ontwerpen typeert? Welk verhaal wil jij als ontwerper vertellen?

“Van dik hout zaagt men planken”: Voor theater moet je groot werken, zodat het vanop afstand te zien is, maar voor TV kan men inzoomen op de kleinste details en daarin kan je je grootste fantasie loslaten.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Niet twijfelen, gewoon doen! Je vind altijd wel een oplossing, je komt vanzelf wel ergens uit.

Sommige mensen duiken een paar keer op in je leven. Ze kunnen zelfs een schakel vormen. Voor mij is Anita Evenepoel zo'n figuur.

Voor mijn eerste studie interieurarchitectuur ontmoette ik haar voor mijn scriptie met als onderwerp experimenteel theaterkostuumontwerp. En na mijn studie theaterkostuumontwerp, spreek ik opnieuw met haar af voor de scriptie van mijn master mode. Deze keer in een ander atelier dat ze op de dag van afspraak aan het verhuizen is naar een hogere verdieping. Ik heb geluk. Overal liggen nog interessante restanten van een workshop met studenten, zoveel dingen om te zien en Anita geeft daar graag nog wat uitleg bij. Ik heb eigenlijk meer zin om aan't werk te gaan dan om in de zeteltjes te zitten praten. Maar een mens moet soms zijn prioriteiten stellen.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Nee. Ik kocht wel meestal de eerste modebladen van het seizoen, "l' Officiel" bijvoorbeeld. Ik houd ook geen oude dingen bij, niks van rommelmarkten ofzo. Ik ga vooruit. Wat ik wel doe is iets oud oppikken en er iets nieuw van maken.

Nu ik les geef ben ik wel voor de eerste keer dingen gaan bijhouden voor studenten. Het zijn tastbare dingen, materiaalexperimenten. Maar ze liggen niet al te ordelijk verspreid in mijn atelier, zodat ik met mijn ogen vanalles tegenkom als ik aan het werk ben.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Ik heb zoveel indrukken van zoveel jaren. De sfeer in een stad en het rondkijken naar mensen heeft mij altijd geïnspireerd. Zo wandelde ik voorbij etalages en zag ik daar in alle vormen en kleuren van die uitrekbare papieren vormen liggen, paasklokken, slingers, ... Ik heb het opgeslagen in mijn hoofd en heb achteraf die plooi techniek in een ontwerp toegepast. Ook mijn wiskundige achtergrond is voelbaar in mijn werk. Zo wil ik mooie patronen, dat wat voorbereiding is, moet ook mooi zijn.

Ik bezoek ook wel de textielbeurzen met de nieuwste evoluties die om de 2 jaar in Frankfurt georganiseerd worden. Ik wil weten wat de nieuwe materialen zullen zijn.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Als ik ergens naartoe ga, ja, dan neem ik wat mee om te schrijven, maar het zit niet dagelijks in mijn handtas. Bovendien zal ik er zelden nog naar kijken. Pas als ik opruim kom ik allerlei losse bladen tegen en dan selecteer ik wat interessant is.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Materiaal geeft zoveel inspiratie! Waarom zie je dat zo weinig bij anderen: omdat ze er niks van kennen! Er is al zoveel gezegd. Alleen met nieuwe materialen kom je tot nieuwe inzichten. Ik was jong in de jaren '60. De plastics kwamen op, er ontstonden nieuwe vormen. Het meubilair van toen is nu nog hip! Ik wil het liefst de grens van een materiaal aftasten, hoe groot kan ik het laten worden, hoe ver kan ik het uitrekken...

Ik gebruik veel nonwoven's. Ook met de loop der tijd zijn die eigenschappen gaan veranderen. Ik experimenter graag met wegwerpmateriaal van de medische sector, de wereld van de scheikunde. Dat soort dingen dat je op technische textielbeurzen tegenkomt.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Als ik teken, is het puur als geheugensteuntje. Als je met mode bezig bent, zal je waarschijnlijk sneller tekenen, omdat het zoveel tegelijk is. Mijn onderzoek ligt alvast niet in de tekening.

Ik doe eerst materiaalexperimenten en dan maak ik een maquette. Daarna neem ik wel eens een papiertje erbij om even te schetsen wat voor vormen ik nog kan bedenken met het gevonden materiaal, dan ga ik variaties tekenen. Maar het is puur om iets te onthouden, het is een soort noteren van ontdekkingen. Ik werk ook graag met de restvormen die op de grond zijn gevallen terwijl ik iets uitknipte. Ik hou zo van het toeval! Als je gaat tekenen, dan teken je iets wat je al weet in je hoofd. Als je niet met materiaal experimenteert, zal je nooit tot nieuwe vormen komen. Ik kan weken zoeken op iets.

Het computertijdperk is zo'n ramp, doen met de handen is zo belangrijk.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Ik laat kappers en visagisten zelf een voorstel doen. Zelf ga je door te weinig kennis niet ver genoeg daarin.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Met wat ik vastheb, een bic, een potlood, ... Ik gebruik geen kleur, ik werk op losse blaadjes en ik weet zelfs niet waar ze bewaard liggen. Het ligt daar dan ergens rond mij en zolang ik met iets bezig ben, blijft dat daar ook liggen.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Mode vraagt 2 collecties op een jaar, dat is erg. Toch had ik geluk dat ik altijd snel tot iets kwam en snel kon werken. Maar dan denken de mensen dat het makkelijk was. Als ik een idee had, zocht ik per collectie naar variaties en soms ging ik er voor een volgende collectie nog op door.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Wanneer het patroon op punt staat, wordt het aangeleverd aan de fabrikant en als er dan een prototype uitkomt dat gelukt is: ohhh!

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Mijn atelier ligt vol. Er was altijd een strijd met mijn voormalig zakelijk leider, die wou het altijd netjes. Maar ik zal niet tijdens een project opruimen, integendeel. Ik ga de resten oprapen en er wat mee doen, zo kom ik nog tot andere vormen.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Ik ontwerp niet voor een piepjong publiek, maar voor rijpere mensen die durven!

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Wat ben ik? Hoe moet ik mezelf noemen? Ik zou het niet weten. Ik ben bezig met juwelen, met mode, met materialen, ik zou geen ander beroep willen.

Ik heb het diploma van regentaat wiskunde, nu geef ik les in de masterklas van de beeldende kunsten. Ik ben al met zoveel bezig, met design én met mode. Voor jezelf is dat interessant, die mengeling is goed voor je eigen parcours. Niks is verloren wat je in je leven doet. Maar het nadeel is misschien dat je dan niet ver genoeg gaat.

Ook voor andere mensen is dat soms verwarrend, ze kunnen je niet meer in een vakje duwen. Ik sta open voor vanalles, ik heb een hekel aan bekrompenheid in ontwerpen.

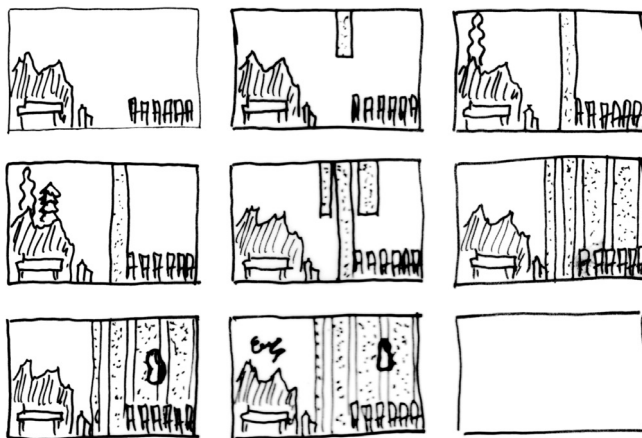
Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Doen en experimenteren!

Als studenten zeggen: "Ik zit vast", dat kan toch niet in deze tijd! Kom uit je zetel, ga naar de bibliotheek of naar een museum. Ontwerpen is werken!

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Doe wat je wil doen en steek er ook tijd in. Zonder werken heb je niks. Lees het boek: "Uitblinkers" van Malcolm Gladwell.

Zwarte rots
 2 dikke aflosbare volumes
 minimalist "doop" (delen van een kathedraal)
 5 lampen uitvallende boven
 hardtelerij van gips als einde
 geleve volume als standbeel bedekking
 + piers x stele van steen

Ik stuur een mailtje en hoor niks. Ik pleeg een telefoontje en hij stelt me voor om eens langs te komen in zijn shop. Ik haast me naar Brussel op de eerst mogelijke vrije moment. Een kleine man met een grote hoed van 1 meter hoog heet me welkom. Nadat ik in mijn beste français probeer uit te leggen dat ik die studente ben van die telefoon na die mail, grabbelt hij een splinternieuw biografieboek uit een doos. "Hierin vind je waarschijnlijk alle antwoorden, anders stuur je mij maar een mail en sorry, maar er zitten journalisten in de tuin mij op te wachten." Ik kan niet ontkennen dat ik van deze uitstap naar Brussel meer verwacht had. Thuisgekomen doorbladerde ik het boek dat ik van hem cadeau kreeg. 's Avonds zond ik hem opnieuw een mail: "Leuk van dat boek, maar er staat niet in wat ik zoek en zie de bijlage voor mijn vraagjes." Na een tijdje geduld te oefenen bel ik de hoedenontwerper voorzichtig terug op, bijna zeker dat ik hem zal moeten klasseren onder de "nee's" Hij vroeg me of ik misschien eens kon langskomen in zijn shop, want hij had geen tijd en zin om te antwoorden via mail. OK, nu zijn we waar we willen zijn.

Ik stap opnieuw zijn winkel binnen en we spreken af dat ik de vraagjes in het Engels zal stellen, hij in het Frans zal antwoorden, om het uiteindelijk allemaal in het Nederlands te vertalen. Het was geweldig. Op een gegeven moment zet hij me een prinsessenkroon op als illustratie bij wat hij vertelt. Ik ben ondertussen ook getuige van de Elvis Pompilio als verkoper wanneer trosjes enthousiaste dames binnenwandelen en aan het hoeden passen slaan. En als ik hem vraag of ik een tekeningetje mag om te publiceren bij het interview, neemt hij zonder twijfel een stukje briefwisseling vast en op 1 2 3 heb ik een schetsje in balpen aan mijn schrijfboek gepind. Die ervaring had ik mooi gemist als ik de antwoorden in zijn boek gevonden had.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Oh ja, ik verzamel veel objecten, foto's, ik bezoek veel tentoonstellingen, ik houd van kunst in het algemeen.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Ik koop geen modeboekjes, maar wel kunstboeken en oude boeken. Het zijn ook vooral de mensen op straat die me inspireren.

Ik vertek niet van 1 thema zoals studenten dat doen. Ik doe mijn zin en ontwerp alles waar ik van houd. Ik wil verscheidenheid brengen en wil het niet bij 1 unieke stijl houden. Mijn smaak en mood veranderen, soms maak ik

iets triestigs, soms iets plezant.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Ja, dat heb ik altijd bij mij, al is het maar om iets te doen te hebben. Niks doen is zeer moeilijk voor mij. Als ik hier in de winkel zit en er is geen klant, dan neem ik een hoed vast om hem met de hand op vorm te zetten of ik vind altijd wel wat dat nog moet gedaan worden.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Soms zorgt het materiaal voor inspiratie, maar meestal is het een tekening. Er is eigenlijk geen regel.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Ik vertrek van een schets in bic. Ik weet wat ik wil, ik heb een type in mijn hoofd. Dat kan een oude dame zijn, een kind, een mooie dame, maar nooit een ideale-maten-dame. Dat ideaalbeeld bestaat niet volgens mij.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

In bic, ik haat de computer.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

Ik gebruik de tekeningen daarna niet meer, het is puur voor mezelf en ik neem er erg weinig tijd voor.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Ja, ik heb daar genoeg tijd voor. Nu toch. Ik heb het drukke confectieleven achter mij gelaten. Ik leg het accent op de kunst, ik wil geen producten maken om te consumeren.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Het leukst vind ik het ontwerpen, de creatie, het nieuwe... dat is ook het belangrijkste.

le point sur le i
la cerise sur le gâteau
le cœur sur la main
Eris ou fils

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

In een annex-ruimte van mijn showroom zie je mijn atelier. Er staat een klein wit tafeltje, een strijkijzer, een naaimachine en zakken met stofjes. "It's a mess."

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Soms ontwerp ik voor chique dames met een Chanel-look. Soms ontwerp ik voor snowboardjongens. Ik wil mijn geest openhouden voor verschillende types en me niet vastpinnen. Maar andere mensen zouden wel een lijn zien in mijn werk. Ik wil niet in 1 lijn denken, alles komt op het einde toch samen. Ik houd ook erg van geraffineerde dingen.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Plastisch chirurg

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Ik houd me bezig met wat nu belangrijk is. Wat 5 jaar geleden interessant was, is dat nu niet meer.

Ik wil ook luxe bieden, en luxe dat ligt volgens mij in het persoonlijk behandelen van mensen. Iets in serie produceren en verkopen is voor mij geen luxe. Mijn werk is alleen in Brussel te koop, hier, als ik erbij ben. Daar ligt voor mij ook dat stukje "l'art", als klant heb je dat ervoor over om naar hier te komen. Klanten uit New York en Tokio moeten naar Brussel reizen en die doen dat ook. Ik heb geen webshops, geen agenten, niks. Ik pas de hoed aan, ik zoek de hoed mee uit, het is mijn shop.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Kijk niet opzij naar wat anderen aan het doen zijn. In je creatie moet je persoonlijk blijven, laat je niet inspireren door anderen.

De wieken van mijn studiemolen draaien dan misschien wel naar alle kanten maar daar ben ik dan toch niet alleen mee. Een juweelontwerpster die meubels tekent kom je nu toch niet zo vaak tegen. Nedda is ook zo'n figuur die een link heeft met mode en interieur, en dus perfect gepast om mijn kans bij te wegen. Als voorbereiding op onze afspraak pikte ik een lezing mee waarin ze haar loopbaan schetste. Erg interessant allemaal, maar hoe kan ik haar overtuigen om mee te werken aan mijn thesis? "Ja, natuurlijk, een interview kan, de vraag is alleen wanneer." Een gaatje vinden tussen buitenland, academie, fabrikanten, kids en nog 1000 andere dingen is een kunst op zich, maar daar zijn we toch in geslaagd. En wie kan nog zegen dat ze én aan een tafel zat, én uit een theeservies dronk én roerde met lepeltjes, allemaal ontworpen door Nedda El Asmar.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Ik verzamel geen prenten, tekeningen of teksten. Maar ik schuim wel graag rommelmarkten af, dat is echt een feest voor mij. Op reis doe ik ze altijd en overal. Ik maak geen foto's, dat doet iedereen. Ik neem de dingen op in mijn hoofd op mijn manier.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Mijn research en inspiratiebronnen zijn afhankelijk van het onderwerp. Ik doe onderzoek naargelang de opdracht die ik krijg. Ik maak geen vrij werk.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Ik heb geen notaboekje standaard bij in mijn handtas. Maar als ik niks bij heb, dan zoek ik wel een papiertje.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Niet altijd. Soms ligt het ook al vast bij de opdracht, dan moet het bijvoorbeeld in zilver zijn.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, maak je collages of...

Eerst zoek ik mijn inspiratie. Waar vertek ik van?

Ik zoek beelden, vaak is dat op het internet, dat is het makkelijkst, maar ook in boeken die ik lang geleden kocht,

toen niet direct nodig had, maar achteraf heel leuk zijn als je ze hebt. En ik zoek ook in de bibliotheek. Ik wil de geschiedenis van het huis kennen waarvoor ik ontwerp, ik wil dat merk begrijpen. Ik doe ook wel eens een atelier-bezoek.

Dan stel ik mezelf de vragen: wat vind ik belangrijk, wat wil ik vertellen? Wat wil het huis zeggen? Ik stel me niet de vraag: gaan ze hier veel geld mee verdienen?

Dat ga ik dan in een vorm steken. Mijn vormgeving moet erin zitten. Dan kribbel ik iets dat beter niemand ziet. Daarna maak ik een ruwe technische tekening op computer, dat is dan de contourlijn. Het patroon van deze lijn knip ik uit en zo ga ik een 3D maquette maken.

Door tijdsgebrek besteed ik de exacte 3D-tekening en de exacte maquette uit aan anderen.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Ik teken met potlood en bic, geen stift.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

Soms merk ik dat de eerste tekening er blijft in zitten, soms zal het eindresultaat afwijken.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

De tekeningen zijn privé. Ik toon ze niet, ik zal zelfs mijn schetsboeken weggooid. Ik ben zelf geen schetser, maar ik ben wel verwonderd als ik iemand tegenkom die dat goed kan.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

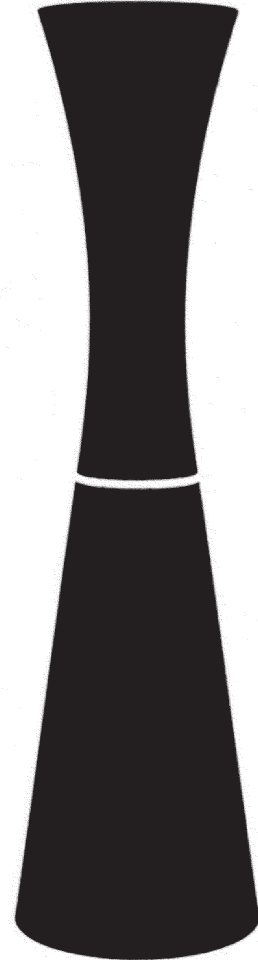
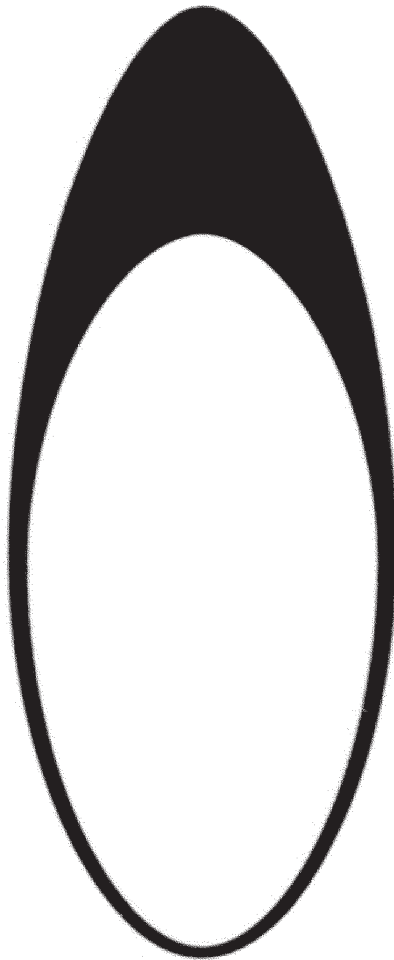
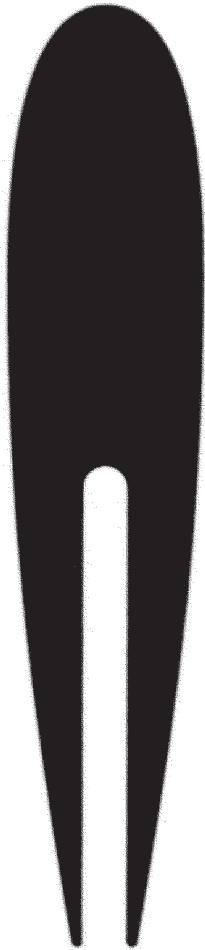
Nee! Ik zal eerder denken: hoe moet ik dat weer flikken om een ontwerp te vinden!

Maar ik heb het wel constant in mijn hoofd. Ik weet het. Ik ben er altijd mee bezig. Ik kan aan 125 dingen tegelijk denken.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Eigenlijk vind ik alle fases leuk, het is gewoon een kwestie van je eraan te zetten. Maar het einde van een opdracht

is altijd speciaal, meestal vind ik het resultaat beter dan ik had verwacht. Het gebeurt weinig dat ik ontgoocheld ben.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Mijn werkplek bestaat uit geordende rommel. Er liggen overal stapeltjes, maar ik weet precies waar alles zit. Eigenlijk heb ik een gebrek aan ruimte.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Ik heb geen klant voor ogen. Ik denk aan mezelf. Wat wil ik graag? Wat zou ik een handige tafel vinden? Ik werk niet als productontwikkelaars die een bepaalde groep mensen voor ogen hebben en een netjes afgelijnd budget daarvoor ter beschikking krijgen.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen juweel-/productontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Ik doe al zoveel tegelijk, wat zou ik nog anders doen? Ik weet maar tot een half jaar op voorhand wat ik ga doen. Je moet de kansen grijpen die je krijgt. Als er iets op me afkomt dat me iets zegt, dan zeg ik niet nee.

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op ontwerpen typeert? Welk verhaal wil jij als juweel-/productontwerper vertellen?

In je beperkingen moet je je vrijheid zoeken. Je kan beperkingen altijd omzeilen op een manier, zoek daarnaar, zo moet je wel een oplossing vinden.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Je zal heel veel moeten werken! Wees een spons, wees nieuwsgierig, absorbeer, kijk rond, begrijp, leg verbanden maar blijf jezelf trouw.

Doe dat waar je goed in bent, en wat je niet goed kan, laat dat door iemand anders doen of doe het gewoon niet. Laat je sterke punten op een andere manier zien.

Ik vertrek op een mei-morgen al vroeg richting Nederland. Om 10u word ik daar verwacht. Een grote man met knalrode schoenen, dat is het eerste dat door mijn hoofd flitst als Yan de deur opendoet. Hij stelt me voor om aan de keukentafel te gaan zitten, naast de hond met een zieke poot. De koffie is hier zo lekker en het heuveltje chocolaatjes tussen ons slinkt per vraag die ik stel. Op het einde van ons gesprek geeft hij mij nog tips om Ann Demeulemeester en zelfs Vivienne Westwood te strikken, hoe ik subtiel kan aandringen zonder onbeleefd te worden. (getest maar niet voldoende gebleken)

Het was een warme, gezellige voormiddag. De lange weg van Amstelveen naar huis prijs ik mezelf gelukkig dat ik voor deze aanpak voor mijn scriptie koos. Niks zo leuk als interessante mensen te ontmoeten.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Oh ja, ik heb een enorme opslag aan studiemateriaal en kostuumboeken. Ik ben ook een scheurder in tijdschriften, ik ga die later dan herbekijken en weer weggoien.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Ik was al bang dat die vraag zou komen. Ik weet het niet, als ik heel eerlijk ben. Ik doe maar wat. Inspiratie is een woord dat niet bij mij past.

Ik kan heel goed luisteren naar wat anderen vertellen over hun disciplines. Ik haal ook een deel uit de mode. Ik doe iets en neem vrij emotionele beslissingen. Maar het komt allemaal wel ergens vandaan, dat weet ik zeker.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Nee, geen notaboekje, maar ik heb wel heel veel in mijn hoofd. Heel af en toe maak ik eens een schetsje in de trein, maar meestal ga ik gewoon aan de keukentafel zitten en tekenen.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Soms vertrek ik vanuit de materialen, de stoffen. Maar meestal vertrek ik vanuit een silhouet, het ontwerp. Ik kan ook vaak de materialen niet vinden die ik wil. Dan maak ik zelf de stoffen en probeer ik wat techniekjes.

Eigenlijk hangt het van de productie af, van mijn stemming en van wat ik op mijn weg tegenkom.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Ik doe honderden gesprekken met regisseurs en ga ook heel vaak lezen waar de productie over gaat. Dan hoop ik dat er wat in mijn hoofd komt en ga aan de keukentafel zitten om te tekenen. Soms maak ik ook moodboards, dat is heel erg "in" tegenwoordig, maar ik word er ook wel eens moe van.

Bij opera moet je 1 jaar op voorhand je ontwerpen al inleveren, terwijl de solisten nog niet eens gekend zijn. Dat is vrij absurd. Ik weiger om over mijn ontwerp te beslissen, als de personen die het moeten dragen nog niet eens gekend zijn. Definitieve dingen komen toch pas tijdens het repetitieproces. Als je voor film werkt, moet je heel snel beslissen en het staat op beeld. Dat is spannend, en daar hou ik wel van.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

De make-up ontwerp ik niet mee, maar het kapsel wel, bijvoorbeeld bij opera.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Ik vind mezelf een degelijk, klassiek tekenaar. Er is niks artistieks aan. De ateliers die achteraf de kostuums moeten maken zijn allergisch aan tekeningen die wel artistiek zijn, maar waar je niks op ziet. Mijn tekeningen zijn ateliervriendelijk.

Ik maak een zwart-wit tekening in pen. Daar gooi ik dan een transparant folie over en zo maak ik de verschillende ontwerpen, verder staat er uiteraard de naam van het personage bij en speld ik er nog stoftestjes naast.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

Mijn tekeningen hangen in de ateliers en in de repetitielokalen van het theater. Bij film dienen ze om de regisseur te overtuigen. Achteraf laat ik ze verdwijnen: weg ermee! Ik denk dan altijd: oh nee, als ik ze terug zie.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

Ik wil ze eigenlijk liever niet tonen, maar soms zie ik ze verschijnen in de programmaboekjes. Dat kan ik niet helpen, de ontwerpen worden eigendom van de theaters, van de productiemaatschappij.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Ja, eigenlijk heb ik tijd genoeg. Maar ik ben een man van deadlines, ik begin er altijd op het laatste moment aan. Tegen dat ik alles moet inleveren, wordt het nachtwerk. Eigenlijk maak ik mijn definitieve tekeningen pas een week voor ik moet inleveren.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Ik hou het meest van de "atelierfase", als de dingen gemaakt worden en ik ze voor de eerste keer op toneel en op de acteur zie. Ik houd niet van de ontwerpfase en evenmin van premières en dat soort toestanden.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Ik werk aan mijn keukentafel, die ligt dan helemaal vol, maar is 's avonds weer leeg. Rondom mij heerst rust en netheid.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Het personage zit in mijn hoofd. Dat vind ik dan eigenlijk het lastige van tekenen, het zit in je hoofd en dan moet ik het ook nog op papier zetten. Maar het positieve van tekenen is dat je verplicht bent om over een schouderlijn, een naad en verhoudingen, na te denken. In je hoofd gaat het allemaal meer vluchtig. Door te tekenen kom je erop uit dat die plaats voor een naad een heel slecht idee was.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Ik begon een groot dierenasiel, iets met beesten. Maar nee, ik ben het niet beu.

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Niet nadenken, doen! Er wordt al zoveel gepraat.

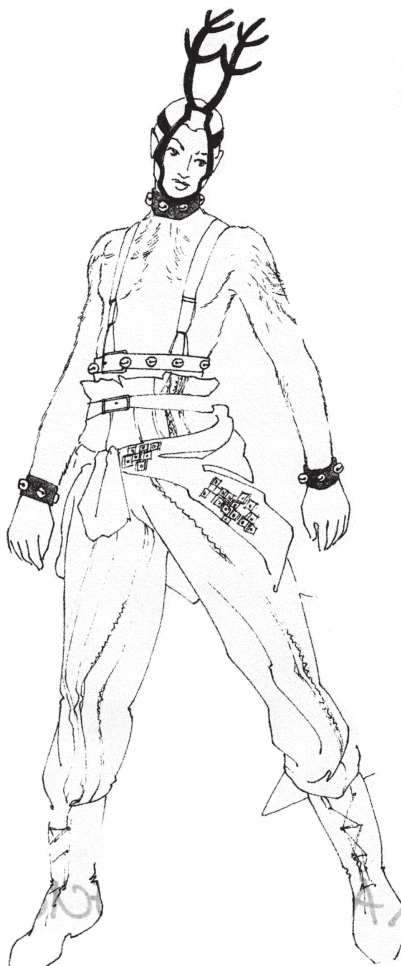
Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Hou je ogen open. Ga vaak kijken naar tentoonstellingen, films, theaterstukken.

Verwacht niet dat je meteen aan een mooie ontwerptafel kan gaan zitten. Ik heb ooit gewerkt bij Yves Saint Laurent, daar mocht ik de spelden oprapen, ik mocht niet onder de tafel onderuit komen. Ik heb Mr Laurent nooit gezien, maar ik heb in dat atelier wel mijn oren opengehouden. Iedereen moet door dat diepe dal, je moet heel hard werken. Als je aanleg hebt tot luiheid, doe dan dit vak niet. Ik heb heel mijn leven 7 op 7 gewerkt, maar dat is tegelijk een luxepositie. Talent alleen is niet voldoende, je hebt ook een dosis geluk nodig. Er zijn zoveel ontwerpers beter dan ik. Wees fanatiek!

Ik ben alle onbeantwoorde mails heus wel te boven gekomen, maar om ééntje maakte ik me toch wel zorgen. Omdat zij mee aan de bron van dit verhaal zit, kon en wou ik het niet opgeven om haar te contacteren. Ik verscheen volgens een goede gewoonte op haar opendeurdagen en opeens kwam ze zelf naar me toe om me gerust te stellen dat het er zeker van zou komen, maar dat ze alleen geen vrij moment zag. Met een gesust gemoed blader ik tussen de prototypes en de verleiding wordt te groot om zonder iets naar huis te gaan. Toch dwingt mijn portemonnee mij om een voorschot samen met mijn nieuw korsetje achter te laten tot op een latere datum...wanneer ze wel even een gaatje in haar agenda had!

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Ik verzamel alles waar een prentje op staat en ga dat overal stockeren. Ik ga ook vaak naar rommelmarkten.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

In alles wat er rondom mij is, wat er gebeurt in de wereld op vlak van muziek, cultuur, reizen, de media. Ook de lite-ratuur is een inspiratiebron, ik heb alle boeken van Isabel Allende, een Chileens schrijfster, gelezen, de wereld die zij creëert en het avontuur in haar verhalen past bij mijn werk.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Heel dikwijls heb ik het wel bij en als ik het niet bij heb, heb ik het meestal nodig.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Ja, van in het begin denk ik eraan. Soms ga ik eerst het materiaal zoeken, soms ga ik eerst tekenen vooraleer ik het materiaal gezien heb. Het hangt ervan af wanneer ik op tekenreis vertrek, als ik daarvoor nog tijd heb, test ik nog iets met het materiaal.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of..

Ik probeer mijn oude boeken al te prepareren voor ik op reis vertrek. Het duurt meestal 1 week na aankomst vooraleer ik iets op papier zet, voor mijn hoofd vrij is om te tekenen. Maar de eerste tekening die ik dan maak, wordt

het dan ook. De uitstraling en look van die tekening zie je in de collectie.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Hoe het in mij opkomt, eigenlijk. Er zit geen lijn in. Ik ga oude boeken eerst bewerken. Meestal werk ik met pigment en olie, maar ik gebruik ook ecoline, inkt, stift, ...

Het tekengegeven is voor mij even belangrijk als het afgewerkt product. Soms maak ik ook puur anatomische tekeningen, puur voor de beweging, zonder kleeft op.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

De eerste tekeningen drukken sfeer, volume en beweging uit, daaruit volgt dan een meer technische tekening met alle lijnen, naden op. Die worden aan de uitvoerders gegeven en komen later op de patroondozen.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

Ze worden nog wel getoond bij exposities, in boekjes of op mijn website.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Nee, nooit genoeg tijd.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Het tekenstuk!

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Ik teken in afzondering. Ik vertrek voor 3 weken tot een maand en kan daarvoor wel bij vrienden in het buitenland terecht. In mijn huis heb ik ook allerlei aparte plekjes gemaakt om tot rust te komen, ik heb ook een vijver die mij daarbij helpt.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Ik teken eigenlijk voor een soort van insektvrouwetje. Hiervoor vind ik mijn inspiratie bij de bidsprinkhaan. Zij eet haar mannetje op na de seksuele daad. Ik teken mijn droombeeld en breng mijn verhaal, maar ik weet dat ik in de werkelijkheid het voor een stuk moet loslaten.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Ik ben kunstenaar van opleiding, ik zou schilder geworden zijn. Maar ik houd ook van 3D-werk, beeldhouwen was ook wel iets voor mij. Toch zou ik me heel erg geïsoleerd hebben. Door in de kleding te zitten was ik verplicht om sociale contacten op te bouwen. Ik was doodsbang voor interviews, maar telkens als ik dan ééntje gedaan had, was het weer een overwinning op mezelf.

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Ik houd wel van dat androgyne, mijn meisje is een "garçon manqué". Enerzijds heb je dat heel vrouwelijke, de poëzie, het verhaal, anderzijds wil ik een speelse manier van dragen, heel nonchalant. Ik gebruik zelf nooit de omschrijving: "romantisch" voor mijn ontwerpen.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Ja, ik heb een tip. Ga voor de dingen waar je zelf wil voor gaan en laat dat niet los. Onthoud altijd waarom je het doet.

Ik doorkruis de benedenverdieping van een leegstaande, grote loods, ga voorzichtig de trap op en vind daar achteraan, achter het gordijn, de kunstenaar, aan een tafel gezeten, in het midden van zijn atelier. Paspoppen met verwerkte kazuifels staan opgesteld, kartonnen patroondelen staan als een standbeeld in elkaar geplakt, ideeën, al of niet ver uitgewerkt, staan her en der verspreid. Bij sommige gesprekken kan ik voelen dat de ontwerper echt tijd voor mij had gemaakt. Idriz is daar zeker één van. Met alles wat hij om zich heen kan vinden tracht hij zijn antwoorden zo duidelijk mogelijk te illustreren, ik mag alles weten, ik mag alles zien. Tenminste dat gevoel had ik toch.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Ik ben massaal koorkappen, toga's, stola's en kazuifels gaan verzamelen, zo heb ik er een pak opgekocht op het Vossenplein in Brussel. Die ben ik dan gaan herwerken tot elegante damessilhouetten.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Ik vind mijn info op het internet, of ik ga lezen. Ik houd mijn ogen open voor wat er in de wereld gebeurt. Uiteindelijk maak je in de mode wat je denkt of voelt, en het is maar te hopen dat het in het volgende jaar zal verkopen. Zo had ik net een jaar voor de crisis: "visible darkness" als thema voor mijn collectie. Je moet de tijdsgeest kunnen vatten.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Ik heb een klein boekje, ja. Maar uiteindelijk sta ik met mijn collectie op en ga ermee slapen.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Ik ga eerst letterlijk over mijn inspiratie schrijven. Dat doe ik om te weten waar ik mee bezig ben, ik ga mijn visie uitzetten, vanwaar kom ik, waar wil ik naartoe.

Dan ga ik schetsend sfeerscheppen rond mijn inspiratiebron. Ik bedenk ook slogans, mijn collecties waren erg op jongeren gericht. Daarna moet de collectie ingedeeld worden, hoeveel bovenstukken en hemden...

Dan maak ik computertekeningen in 3 kleuren, om aan de vertegenwoordigers te tonen. Dat presenteer ik in een

nette flapjesmap met het artwork links gepresenteerd en rechts de vlakke voorstelling van het kledingstuk.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Mijn eerste tekening is gemaakt in bic en stift. Die ga ik inscannen en verder bewerken op computer. Op een printje daarvan ga ik dan opnieuw werken met bic en stift. Mijn tekeningen zijn een soort van labo. Ik teken veel, ik maak wel 50 tekeningen en daar blijft dan 1 van over.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven?

Ik maak die tekeningen puur voor mezelf. De pers vraagt er ook niet achter, hoewel ze 1 x in Knack gepubliceerd zijn.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Nu wel, ja. Sinds ik geen collectie meer maak, draai ik niet meer mee met dat verschroeiend tempo van mode. Dat was vandaag denken en morgen doen. Maar dat werkt soms tegen uzelf.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Het zoeken en het denken. Ik probeer een pionier te zijn in wat ik doe met subtiële, leuke humor.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Mijn atelier dient puur om de dingen uit te werken, ik heb er plaats om 3D werk te maken, ik moet rond mijn werk kunnen wandelen. Het denken doe ik voor TV. Daar lees ik ook mijn krant, daar lig ik te zappen als een echte afstammeling van het MTV-tijdperk en daar ontwerp ik.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Ik ontwerpte altijd voor jongeren, daarom bracht ik frisse humor in mijn kleren.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Dan was ik schilder. Eigenlijk doe ik dat nu al, ik ga foto's nemen en "beschilder" die dan met photoshop.

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

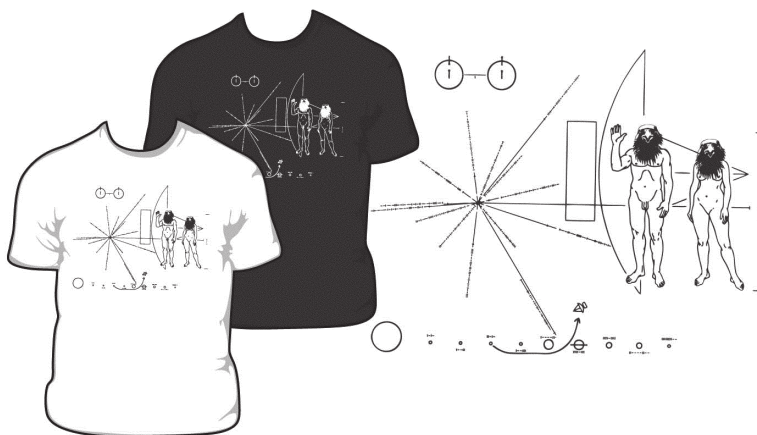
In mijn laatste collectie heb ik alles buitengegoid, make-up, kapper, mannequin... ik ben alles gaan presenteren op een vogelverschrikker.

Daarna ben ik beginnen werken als een echte kleermaker, vanuit een kartonnen patroon ben ik sculpturen gaan maken die met splitpennen aan elkaar zitten. Nu breng ik een synergie tussen mode en kunst. Ik ben nu vernieuwend bezig en blijf totaal van het modespoor af.

Ik bracht ook letterlijk oneliners in mijn collectie: "fashion up your ass" of "F-art, put the F from fashion into art" en "home is wherever you are".

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

1. Je moet weten waar je wil stoppen met je collectie
2. Be smart
3. Als je heel je leven hard wil werken zonder geld te verdienen, ga dan in de mode

Dat interviewen begint een gewoonte te worden. Da's op zich niet slecht, ik begeef me er lekker ontspannen naartoe. Maar dat maakt ook wel dat ik er bijna vanuit ga dat de ontwerper in kwestie exact weet wat nu ook weer de bedoeling was van mijn bezoek. Mijn intro's worden korter en korter. Toen ik met mijn notaboek in het salon van Geert de Puyssseleyr stond en de vragende blik in zijn ogen zag, kwam dat besef.

Aan de telefoon was afgesproken dat ik op een blauwe zaterdag wel eens kon langskomen, hij was toch altijd aanwezig. Zulke flexibiliteit was ik tot hier toe alles behalve gewoon. Maar nee, deze afspraak bleef gelden wanneer ik daar dan ook opeens zomaar stond. In de etalage, achter een rij paspoppen, zaten we ieder in een wit lederen fauteuil. Ik kreeg het even heel erg warm toen het door mijn hoofd flitste dat ik zelfs zo slordig was geweest dat ik zonder balpen thuis vertrokken was. Gelukkig vond ik nog wel iets dat ooit beter geschreven had onderaan in mijn handtas. De schaamte om een pennetje te vragen om mijn vraagjes op te lossen, dat kon ik mezelf niet aandoen. Waar was de tijd dat ik een half uur op voorhand in mijn auto mijn vragenlijst herlas en wel 7 keer voelde of ik mijn pen en notaboek wel netjes bijhad, vooraleer ik aanbelde.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Nee, ik ben geen verzamelaar. Maar ik koop wel boeken.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Dat verschilt van jaar tot jaar en van kleding tot kleding. Het hangt af van de sfeer die ik in de winkel wil, er moet altijd wat anders in de etalage. Mijn ontwerpen gaan niet in productie. Alles wat ik maak, wordt maar 1 keer uitgevoerd. Mijn meest recente grote opdracht is het kledingstuk voor de "Nacht van exclusief". De opdracht was om te werken rond het thema: Thailand. Als inspiratie daarvoor ben ik de zijderoute gaan doen. Dat kledingstuk wordt nu geschenken aan de koningin van Thailand, daar zal het in elk geval beter gepresenteerd worden dan in mijn kast.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Een agenda heb ik altijd bij, maar mijn schetsboek gaat alleen mee op vakantie. Ik steek eigenlijk heel veel in mijn hoofd, eerder dan ik het toevertrouw aan papier.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Ja. Mijn collectie hangt af van de stoffen die ik vind. Het hele jaar door zoek ik ernaar. Mijn collectie bestaat meestal uit zijde- en acetaattaffeta's en kant. Een duurdere stof geeft vaak een mooier resultaat. Het is belangrijk dat de nieuwste stoffen die ik vind, er binnen 2 jaar ook nog zijn. Mijn klanten moeten hun ontwerp kunnen kiezen in de stof waarin de presentatiecollectie gemaakt werd.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Ik maak geen moodboards. Hoe meer ik nadenk over iets, hoe beter een idee wordt. Je vergeet een stukje, en er komt weer wat anders bij. Op papier staat het vast. Als ik een ontwerp getekend heb, wil ik ook te hard mijn best doen om mijn tekening te volgen.

Ik teken niet alle ontwerpen, soms komt het ontwerp dadelijk op patroon, soms maak ik het ineens in baalkatoen. Daarna ga ik de vorm en eventueel het patroon aanpassen.

Voor de opdracht van Exclusief heb ik wel verschillende tekeningen gemaakt vooraleer ik op studiereis naar Thailand vertrok. Toen zag ik daar handgeknoopte tulle, dat heb ik achteraf mee verwerkt in mijn ontwerp.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Ja, nog straffer, ik doe ook zelf de make-up en de haartooi.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Ik maak mijn potloodtekeningen waar de klant bij zit. In een A4 schetsboek. Daar schrijf ik dan de maten bij en prik er soms een stofstaaltje naast.

Voor sommige opdrachten maak ik ze in pen, ik ga ze dan inscannen en soms op computer bijkleuren.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

Nee, mijn tekening is niet privé. Het is het enige wat mensen hebben om hun een idee voor te stellen. Het is niet zo dat alles pasklaar in de showroom hangt.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Nee, ik heb echt nood aan vakantie. Maar ik doe ook alles zelf, ontwerp en uitvoering, en dat wordt veel.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

De ontwerpen voor mijn klanten maak ik in een salon in de showroom, als ik voor mijn collectie teken doe ik dat thuis of op reis.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Ik ontwerp voor een vrouw met vorm, met borsten en billen. Ik wil er een zo vrouwelijk mogelijke vorm in steken.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Ik wil vooral geen kleermaker zijn. Ik durf wel aan klanten vragen om een prent of foto mee te brengen van iets dat ze mooi vinden, maar dat zal ik nooit namaken, het is puur om op dezelfde golflengte te geraken. Een A-lijn is voor iedereen anders, we moeten weten wat we bedoelen. Ik wil mezelf niet verloochenen.

Heb je een bepaalde oneliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Mode is een gevaarlijk woord. Ik maak tijdloze kleding. Als mensen 2000 euro betalen voor iets dat ze maar 1 x kunnen dragen, dat mag niet. Daarom probeer ik ook zo neutraal mogelijk in mijn stofgebruik te zijn. Het mag er niet gedateerd uit zien. Prints zijn vaak seizoensgebonden, daarom vermijd ik dat.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Ik raad je aan om geen kwaad te spreken over andere ontwerpers. Er is plaats genoeg voor ons allemaal. Ik spreek niet over concurrenten, maar over collega's. Zo word ik in de pers vaak vergeleken met Niki Van Kets, ze zetten ons lijnrecht tegenover elkaar. Toch zeg ik geen slecht woord over hem.

Tijdens de lunch vertel ik wel eens vaker wat over de academie tegen mijn collega's, dus kwam deze thesis ook ter sprake. Ik denk dat ik mijn ervaringen met het jachtige leven van ontwerpers meermaals met ze deelde. Die uiting van ergernis om zo moeilijk aan een afspraakje te geraken, moet toch effect gehad hebben, want ik zag op een keer, vlak na de middagpauze, het rode uitroeptekentje dat wijst op een high-priority-mail flikkeren. Mijn Engelse collega stelde haar vriendin, die in Londen groot succes maakt als ontwerper, aan me voor. "I'd love to answer your questions" mailde Abenaa Pokuua mij. Dat was bijna teveel van het goede. Uiteindelijk heb ik haar ook wel enkele keren aan deze uitspraak moeten herinneren, maar voor zo'n overzees accent in mijn verzameling, wou ik toch wat aandringen.

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden? Ja.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Ik doe altijd en overal research, zelfs tijdens de zondagse mis, maar vooral in de stad, musea, bioscoop en op straat. President Obama en Dali zijn voor mij ook inspiratiebronnen.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen? Ja.

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Dat proces is constant in beweging. Soms zijn de stoffen een inspiratiebron voor de vormen en soms komt het silhouet eerst in mijn gedachten.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

Ja, ik maak eerst tekeningen en/of drapages op de pop.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Dat komt pas later in mijn gedachten.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

Het zijn vooral pen- en computertekeningen, niet erg uitgewerkt.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

Ja, ze zijn privé tot de collectie klaar is voor verkoop of aan de pers voorgesteld is.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen? Ja.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Het uiteindelijke product.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Ik ontwerp voor de 25 tot 35 jarige jonge professional, geïnteresseerd in kunst, iemand die houdt van muziek en mode.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Ik zie mezelf niet zuiver als een modeontwerper, maar eerder als een ondernemer vol ideeën. Als ik niet in de mode zat, wou ik wetenschapper in de cosmetische industrie worden ofwel iets in de rechten, beiden interesseren me erg.

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Zet een goed financieel plan uit vooraleer je een zaak opstart. Leg verschillende contacten en leer de markt kennen.

Uitstel is zo vaak afstel gebleken maar, last but not least... Nadat ik alle interviews als afgerond had beschouwd en mijn inventaris van vraag-en-antwoord te lezen had aangeboden aan mijn mentor, kreeg ik een lief mailtje vol excuses dat het er nu pas van gekomen was om de post-it met mijn naam op van haar "to do list" te halen. Deze Florentijnse had mij immers maanden terug enthousiast bevestigd om mee te werken. Het deed me plezier toen ik las dat mijn vragenlijstje zelfs tot in Firenze geen éénrichtingsverkeer bleek te zijn, maar dat het ook voor de ondervraagde ontwerper een moment van reflexie was op het werk:

"Love... and thanks for this interview, this is a way for me to explore more myself."

Ben je een verzamelaar van prenten, foto's, teksten... zaken die later een inspiratiebron worden?

Tuurlijk, veel zelfs. Maar na jaren realiseerde ik mezelf dat ik niet altijd gebruik wat ik allemaal verzamel. Ik ben als een soort spons, foto's nemen, prenten uit magazines scheuren en teksten schrijven is allemaal heel normaal. Eigenlijk is dat net zo fijn aan de job.

Waar vind je meestal je inspiratie? Zijn er misschien bepaalde kunstenaars die je inspireren? Waar doe je research?

Dat hangt van de collectie af, maar vooraleer ik tot de juiste filosofie van de collectie kom kijk ik erg veel rond, ik bezoek musea, maak reizen, meestal is het gewoon mensen kijken dat ideeën geeft.

Toch is er 1 persoon die mij inspireert, het is haar manier van leven en werken. De wijze waarop zij ontwerpt is voor mij een soort van kunst, zij doet het anders dan de andere, zij is Vivienne Westwood.

Daarnaast inspireert muziek mij enorm. Mijn favoriete zanger is David Tibet. Soms zoek ik ook de stilte op, maar dat is echt wel moeilijk als je studio in het hartje van Firenze ligt. Als de ideeën dan komen, voel ik dat ik dit aan God te danken heb.

Heb je altijd een notaboekje bij je voor plotse ingevingen?

Meestal wel. En wanneer ik het vergeten ben of simpelweg te weinig plaats heb, probeer ik het in mijn geheugen te noteren. Ik tracht mijn hersenen te vervormen tot een soort van visuele encyclopedie... Wat een chaos!

Denk je in het prille begin van een collectie al aan materialen of komt dat pas later?

Spijtig genoeg kan ik de stoffen en materialen pas later kiezen. Da's niet fijn, wanneer ik op de stoffenbeurzen ben kan ik erg geïnteresseerd raken in iets, maar achteraf moet ik dan op zoek naar een ander materiaal, dat beter bij de rest van de collectie past. Het is niet altijd eenvoudig om mijn ideeën te verzoenen met het juiste materiaal.

Hoe ga je meestal van start? Maak je ontwerptekeningen, mouleer je op de pop, maak je collages of...

De eerste stap is de research. Wanneer ik beslist heb welke richting het zal uitgaan, begin ik als een gek te draperen. Ik ga pas tekenen als ik weet hoe de collectie eruit zal zien. Maar ook na de tekenfase blijf ik tegen de sterren op drapages maken.

Ontwerp je het beeld van make-up en kapsel mee?

Ja, dat doe ik. Het maakt deel uit van mijn research. Ik denk soms al vroeg aan de photoshoot, het is een belangrijke visuele communicatie.

Hoe zijn uw tekeningen gemaakt, in potlood, aquarel, op computer... Waar(in)/hoe bewaar je ze?

In potlood. Zo voel ik me vrij, vrij van technieken en dichtbij wat mijn gedachten proberen uit te drukken.

Blijven je ontwerptekeningen van een collectie een leidraad doorheen de hele creatiefase? Is je tekenboek een werkinstrument doorheen de collectie of blijft het mooi verborgen voor patroontekenaars? Komen de tekeningen in de eindfase nog naar boven? Altijd.

Vind je jouw ontwerptekeningen privé? Zou je ze tonen aan de pers of zijn die daar niet mee bezig?

Deze vraag heeft de pers mij nog nooit gesteld. Maar ik zou er geen problemen mee hebben om het hen te tonen.

Vind je dat je genoeg tijd hebt om te tekenen, te brainstormen?

Ik heb niet genoeg tijd om eens even niks te doen. Maar ik hou van de brainstormmomenten en om te tekenen zou ik graag wat meer tijd nemen.

Welke fase in een collectie vind je zelf het leukst?

Ik vind het erg leuk als ik kan beginnen draperen en mijn handen erin slagen om mijn gedachten te volgen. Maar ik vind het ook erg interessant wanneer ik andere mensen enthousiast krijg om mee te werken aan mijn droom, het zijn naast medewerkers ook vrienden.

Mag ik een beschrijving van je werkplek waar je ontwerpt?

Ooit was het een open, witte ruimte, een studio in een 15de eeuwse Florentijnse paleis dat binnen postmodern gerenoveerd is met industriële materialen. Nu is deze ruimte gevuld met kledingstukken, oude kleding uit mijn archief, hoeden, boeken en vinylplaten. It's a mess. Veel mensen die hier over de vloer komen noemen het een creatieve wanorde, voor mij is het enkel chaos. Soms loop ik hier weg en trek ik naar een rivier of een boerderijtje om te tekenen.

Kan je het type personage omschrijven dat je in je achterhoofd hebt voor wie je ontwerpt?

Dat is een moeilijke vraag, omdat het kan verschillen per collectie. Meestal probeer ik het karakter erin te leggen van de stijlperiode waarnaar ik refereer. Als ik mij verdiep in een oud tijdperk, dan doe ik research naar meer details over de lichaamsmaten, de psychologie en de manier waarop naar mode gekeken werd in die periode.

Omdat ik zelf een gemixte opleiding heb, vraag ik me wel eens af: Als je geen modeontwerper was geweest, wat zou je dan zijn? Is dat misschien ergens te merken in je collectie?

Toen ik jonger was, wou ik gaan dansen. Voor ik aan mijn modestudie begon, studeerde ik elektrische bas en semi-akoestische gitaar. Omdat die muziekstudie veel tijd vergde, ben ik ermee gestopt. Het viel niet te combineren met de modeopleiding. Nu denk ik vaak dat ik eigenlijk een werk wou doen waarmee ik mensen kon helpen. Eerlijk gezegd ben ik mijn droom verloren om dromen te creëren voor mensen. Dromen zijn verlangens... maar sommige mensen lijden terwijl ik zoveel energie verspil voor mijn werk. Is dat wel ok?

Heb je een bepaalde onliner of leuze die jouw visie op mode typeert? Welk verhaal wil jij als modeontwerper vertellen?

Research. De verhalen achter mijn collecties verschillen, maar de naam die ik voor mijn merk koos is overkoepelend: "ikonostas" (iconen), nieuw en modern.

Heb je voor mij als modeontwerper in spe een tip, een soort van goede raad die nog wel van pas zal komen...

Doe altijd verder en zorg dat je nooit vergeet waarom je het zo graag wil. Vergeet je dromen niet en verzorg ze met volle toewijding. Als je begint fier te worden op jezelf, blijf nederig. Veel mensen in de modewereld zijn corrupt. Ze zijn vergeten dat, als je een positieve boodschap wil brengen in mode, je eerlijk moet blijven tegenover andere mensen, maar vooral met zichzelf.

A series of horizontal blue dashed lines for writing, with a vertical red dashed line on the left side.

DE ROL VAN DE TEKENING IN EEN ANDERE DISCIPLINE

Dat er in andere disciplines, gelinkt met de vrije en toegepaste kunsten, ook getekend wordt, wil ik dadelijk positief beamen. Tijdens mijn studie interieurarchitectuur hadden we het niet onbelangrijke vak "schetsen" waarvan een onvoldoende je een academiejaar kon kosten. Er werd ook een heus draaiboek vol ideeënschetsen en research verwacht bij elke opdracht, al waren er studenten die zich veel comfortabeler voelden bij het maken van een studiemaqueette dan bij het nemen van een potlood. Het schetsen tijdens de opleiding tot architect verschilt vooral qua kwantiteit met het schetsen in de architectuurpraktijk.

Het is niet mijn bedoeling om mijn vragen ook aan architecten voor te leggen, dat zou dit onderzoek te ver leiden en in deze scriptie wil ik de focus op de mode richten. Toch maken de prachtige tekenexemplaren uit architectuurtijdschriften en-websites mij nieuwsgierig. Blijkbaar werd de architectuurschets al wel onder de loep genomen in papers en boeken. Ik vond enkele interessante vaststellingen¹ :

Het tekenen als een verwerkelijking van de gedachte.

Om in architectuur tot een concept te komen moet je een proces van verschillende stappen doorlopen. Ook in deze discipline bestaat er niet 1 heilige manier van werken. Het pad dat de architect kiest hangt af van de context, zijn visie, de complexiteit van de job, de informatie die voor handen is, de deadline, ... elk ontwerpproces is uniek. Ook al zijn er verschillende wegen, de procedure start haast altijd met intuïtie, persoonlijke interpretatie van informatie, kennis en professionele ervaring vanuit vorige projecten. Maar ook de culturele omgeving waarin de architect is opgeleid en grootgebracht speelt mee. Eerst komen er een aantal tekeningen op papier als eerste emotionele confrontatie met de fysieke ruimte van een project. Dat kunnen vrije schetsen zijn of al iets meer uitgewerkte, naar een technische tekening toe. Architectuurschetsen zijn niet steeds ontwerptekeningen die de zoektocht naar een specifiek gebouw tot doel hebben. Het kunnen ook schetsen zijn die hun bestaansredenen vinden in het reflecteren over architectuur en het creëren van zelf-denkbeelden.

¹ - "The sketches and the designproces in architecture", Dr Rafaël Antonio da Cunha Perrone, Dr Ana Gabriela Godinho Lima, Dr Wilson Florio, 2006, Presbyterian University Mackenzie, Brazil

-[S_CK], Christian Kieckens, 2009, Christian Kieckens Architects BVBA, digitale publicatie: pdf-file

De schets als klankbord en spiegel.

Het lezen en interpreteren van een schets als de eerste creatieve stap in een ontwerpproces is een rijke bron van verschillende betekenissen. Architectuurschetsen zijn tweedimensionale grafische werken, gekenmerkt door hun snelheid en eenvoud. Ze dienen om de relevantie van een idee of de mogelijkheid van een ontwerp uit te zoeken. De ontwerper kan zo de verschillende standpunten, mogelijkheden van architecturale oplossingen onderzoeken en vergelijken. Een schets is eigenlijk een onduidelijke weergave, maar tegelijk houdt het dus essentiële elementen in zich. Ze verraden de manier van kijken van de ontwerper en de verschillende alternatieven en mogelijkheden waarmee hij gespeeld heeft, zijn twijfels en oplossingen. Bijgevolg kunnen schetsen erg stimulerend werken in een researchfase. Architecten beweren dat ze het meest schetsen in de beginfase van een ontwerpproces. Ook wijzen ze op de communicatieve rol van hun tekeningen in de presentatie van hun ontwerpideeën. Ze beweren dat ze in de eerste plaats tekenen voor zichzelf, maar evenzeer voor het team, voor de klant of voor een wedstrijd. Zo kan 1 schets verschillende doelwitten hebben.

Architecten zijn het erover eens dat de schets een fundamenteel element is in de ontwikkeling van een ontwerp. Een krabbel, een tekeningetje wordt vooral gemaakt in functie van de noden, problemen die de kop opsteken en waarover toch moet worden nagedacht. Het grondplan en de perspectieftekening komen samen op een blad te staan, dat geeft structureel en technisch een goed beeld en het gevoel voor schaal wordt duidelijk. De eerste tekeningen hebben relatief schematische vormen, het is een zoeken naar de organisatie van een ontwerp, het zijn testen waarop druk gegomd kan worden, alles is nog mogelijk. Schetsen die in een latere fase gemaakt worden, zijn meer een synthese en grafisch duidelijker maar hier zijn al beslissingen genomen. Architecten blijken ook veel aantekeningen te maken op hun schetsen, tekst behoort integraal tot de tekening, een architect tracht de wereld te beschrijven naar zijn eigen perceptie.

Verschillende materialen en vormen.

De tekening met de losse hand is de meest populaire vorm. Toch wordt de "hybride" tekentechniek ook populair: met de hand lijnen trekken op een computerprint, die zo de basis vormt voor de tekening, of een tekening met de losse hand die ingescand wordt als start voor een computerplan. Het is een vorm van designdialoog. In de architectuurwereld zijn ook computerrenderings erg populair als presentatietechniek, maar deze beloven meer dan de werkelijkheid te bieden heeft. Ze missen volgens mij de kracht van de eigenhandig gemaakte tekening: auten-

ticiteit, intimiteit en intensiteit. Potlood is en blijft het meest gebruikte tekenmateriaal, waarschijnlijk omdat je het zo makkelijk kan weggommen en net dat oneindig vaak opnieuw kunnen beginnen kan ook een deel van het plezier zijn. Maar ook kleurpotlood en stift worden genoemd als fijne tekenmaterialen, deze komen vooral aan bod om op de duidelijkheid en het belang van een lijn of een element te wijzen, om vormen van elkaar te onderscheiden of als een soort legende om materialen aan te duiden.

Een dun papier op A4-formaat zou het meest geliefd zijn om te schetsen, dat is nog vrij transparant en valt mooi te overzien in het visuele veld. Als er geopteerd werd voor een ander formaat was dat te wijten aan de schaal van het project of aan de hoeveelheid informatie die op de tekening moest komen te staan.

Oefening baart kunst.

Het valt de ontwerpers ook op dat de kwaliteit van hun schetsen erop vooruit gaat naargelang hun loopbaan vordert, het dagelijkse professionele gebruik werpt zijn vruchten af. De schetsen blijven ook iets heel persoonlijks hebben, ze spreken de taal van de tekenaar en hebben zijn expressie. Door te tekenen kan de architect vrijer en gesofisticeerder denken, het papier helpt de informatie te verwerken. Denken en tekenen zijn twee handelingen die gebeuren tijdens dezelfde actie. Er zijn veel verbintenissen tussen de gedachte en de grafische weegave van deze gedachte, de architect denkt en ziet door de tekenactie door.

Op de vraag waar de architecten het schetsen onder de knie kregen, antwoorden de meesten simpelweg: op school, daarnaast hebben zelfstudie en de nodige oefening ook bijgedragen. Uiteindelijk geven de meesten ook toe dat ze plezier in de actie van het tekenen gevonden hebben.

Gelijkenissen en verschillen.

De gelijkenissen zijn er wel degelijk. In beide studierichtingen, mode en interieur, wordt er evenveel aandacht aan het tekenaspect besteed, dat weet ik uit eigen ervaring. Toch heb ik lichtjes het gevoel dat de schets in de architectuurpraktijk een prominentere plaats krijgt dan in het modeatelier. Voor de architect is de schets vaak het meest intense moment van het creatieve proces dat ook nota bene eindigt bij de tekening. Architecten zijn ook geen bouwers, ze maken geen ruimte, maar tekenen ze in de eerste plaats, een lijn is hun belangrijkste uitdrukingsvorm. Waar een modeontwerper ook zijn toevlucht kan nemen tot een testje in stof, gaat de architect zijn redenering eerder aan-scherpen en trachten te visualiseren op een blad papier. Waarschijnlijk heeft het schaalver-

schil en de complexiteit tussen een kledingstuk en een gebouw hier heel wat mee te maken. Zowel in de mode als in de architectuur is de dualiteit in de tekening erg kenmerkend, enerzijds is er het picturale en anderzijds is er de technische tekening. Ik merk in de twee disciplines dat er erg gehamerd wordt op het belang van een waardevolle research waarop men tot het einde van een project kan terugvallen en hoe je daartoe komt, maakt in principe niet zo gek veel uit.

Wat voor mij goed voelt, werkt daarom voor een ander niet.

Het staat mij vrij om de modetekening te koesteren, maar ze leidt zelden op haar ééntje tot een definitief ontwerp. ²Want ontwerpen is een zoekend gebeuren en tekeningen alleen brengen maar zelden soelaas. Al zijn het snelle krabbelingen, vastberaden of sukkelachtig: schetsen tonen de twijfel van de ontwerper en zorgen ervoor dat de bevraging doorgaat. Daarin ligt volgens mij net hun grote waarde. Ze scherpen het mentaal associatievermogen aan en trachten de ontwerper inzicht te laten krijgen door een soort van herformulieren van het probleem. Tekenen helpt om verbanden te zien en dat is nu net zo'n belangrijke basis bij het ontwerpen. Een goede schets brengt inspiratie en mag niet te duidelijk zijn, het weigert zich uit te spreken over het ultieme antwoord. Soms kan er wat onverwachts gebeuren in een schets zodat een idee zichzelf suggereert en de ontwerper uitkomt bij iets dat hij op voorhand niet in zijn gedachte had. De moeilijkheid is (en aan die steen heb ik mezelf ook al vaker gestoten) om te weten wanneer het tijd is om te stoppen aan de tekening. Maar niet iedereen gelooft in die kracht van papier en potlood, zo hoorde ik Anita Evenepoel zeggen: "je tekent iets dat je in je hoofd al weet, alleen nieuwe materialen brengen nieuwe vormen".

Ik heb de indruk dat de modeontwerper net iets vaker een toile op een paspop maakt dan papier en pen ter hand neemt. Het belang van het materiaal waarmee het ontwerp zal uitgevoerd worden is niet te onderschatten in het zoeken naar een vorm. De testfase in stof werd ook vaak als lievelingsmoment in het ontwerpproces genoemd. Dit toont natuurlijk al een soort primitieve maquette van het eindresultaat en het is, 3 dimensioneel gezien, net iets juister en visueler dan een schets. Slecht 1 x kwam ik tijdens mijn bezoeken een ontwerper tegen die zei dat het tekengegeven even belangrijk was als het afgewerkt product, bij Kaat Tilley. Toch vervangt het één het andere niet. Ik vermoed dat alle mogelijke vormen van denken en testen zoals tekenen, schrijven, studies op de pop, ... "whatever works" zoals Boris Schipper zei... telkens hun eigen gebreken hebben, onvolmaakt zijn, om uitsluitend op die manier tot iets te komen. Vandaar dat ik de interviewvragen die als mal dienden voor mijn scriptieopbouw niet louter toegespitst heb op het tekenaspect. Vanuit mijn eigen ervaring, hetgeen ik zag bij mijn klasgenoten en

² -internet 8/11/2010: [www.borderlinearchitecture.com/catalogue/product details, samplepages van BorderLINE Architecture, Andor Wesselényi-Garay, 12th Architecture Exhibition, La](http://www.borderlinearchitecture.com/catalogue/product%20details,%20samplepages%20van%20BorderLINE%20Architecture,%20Andor%20Wesselényi-Garay,%2012th%20Architecture%20Exhibition,%20La)

Biennale di Venezia, Hungarian Pavillion 29/08-21/11-2010

tijdens stages, wist ik al wel dat het niet echt allemaal mooi onder één noemer samen te brengen is. Het komt er vooral op aan om te doen wat goed voelt.

Tekenen werkt verduidelijkend.

Theaterkostuumontwerpers zijn meer genoodzaakt om een tekening te maken omdat het een belangrijk communicatiemiddel is naar de regisseur, de kapper, visagiste en de naaisters toe. Een klein technisch schetsje in vulpotlood op een overschotje papier vertelt meestal te weinig over de sfeer en het kleurenpalet dat bij hun ontwerpen past. Een minimaal uitgewerkte tekening is hier toch vereist. Ook de modeontwerper die een team te brieven heeft over de komende collectie gebruikt al vaker zijn tekenboek om het één en ander duidelijk te maken. Tekeningen die naar fabrikanten en naaiateliers vertrekken moeten ook zo verstaanbaar mogelijk zijn en alle andere interpretaties uitsluiten om vergissingen te vermijden. Vandaar is het ook logisch dat studenten aangemoedigd worden om tegen elke afspraak met de docenten nieuwe tekeningen te maken. Zij worden getraind om hun ontwerpen tekenkundig voor te stellen. Toch vind ik de verhouding tussen het erg benadrukte tekenkundig aspect tijdens een studie en het belang van de tekening bij de professionals buiten proportie. Sommige ontwerpers-docenten hebben het mij ook toegegeven dat ze van hun studenten meer tekeningen eisen dan van zichzelf. Zo deelde een docente modetekeningen mij mee dat ze van de bachelorstudenten de meest virtueuze tekeningen zag verschijnen maar van de masterstudenten kreeg ze bijna niets meer te zien, alle tijd werd gependend aan het maken van toiles. Zo sprak ik ook met een meisje dat vier jaar samenwerkte met een modeontwerper met grote naam en faam. "Ik heb hem nooit zien tekenen, volgens mij kan hij het zelfs niet." Toch beweert de man in interviews hier toch aandacht aan te besteden en op het internet staat hij netjes geposeerd achter de tekentafel. Dat is voor mij ook een bewijs dat ontwerpers toch belang hechten aan het tekenwerk, anders zouden ze daarover de schijn niet ophouden naar de buitenwereld toe. Zou de verschroeiende druk om een collectie tijdig op de catwalk te brengen dan toch de boosdoener zijn?

Een bloemlezing.

Maar als ik de interviews overloop mag ik wel zeggen dat er nog getekend wordt door onze ontwerpers. De reden waarom loopt wel uit elkaar:

Tekeningen worden door een modeontwerper zelden gemaakt omwille van het mooie plaatje, maar dienen tot hulpmiddel om een gedachte te vatten of om ze vast te houden, als geheugensteuntje. Het zijn losse denkfrag-

menten, aan het blad toevertrouwde gedachtensprongen, bewijzen van een zoektocht. Een snel tekeningetje blijkt ook wel iets handigs te hebben, de ontwerper kan de schaal manipuleren en zo uitspraken doen op elk niveau, het kan helpen om een verhouding in te schatten. Ook werd er wel vaker gezegd dat het soms simpelweg eens nodig was om even een lichaam of een onderdeel daarvan te tekenen, zonder kledingstuk. De tekening wordt meestal bestempeld als een praktisch werkinstrument, open tot verandering. Ik hoorde vertellen dat de éne ontwerper een aparte “tekenfase” inlast, anderen nemen heel het ontwerpproces door wel eens een blaadje papier ter hand om wat te schetsen en voorstellen te vergelijken om zo de beste optie te vinden. Ook de “hybride” tekening, een mix van de eigen hand en de computer, kwam hier ter sprake. Eigen tekeningen en foto’s worden ingescand en omgevormd door technische hulpmiddelen om tot een ander beeld te komen. Of een vormtechnische computertekening, heel strak van lijn, wordt opnieuw met de losse hand bewerkt om verder te zoeken op het ontwerp. Maar uitzonderingen bevestigen de regel, heel zelden hoorde ik wel die vastberadenheid: “ik teken wat ik in mijn hoofd heb en dat wordt het dan ook”. Blijkbaar kunnen verkleinde modetekeningen ook erg nuttig zijn als label voor archiefdozen zodat alles wat met dat bepaalde ontwerp te maken heeft snel te traceren is. Bij het afsluiten van elk interview vroeg ik of ik één schets kreeg ter illustratie van mijn scriptie. Het werd me snel duidelijk dat ontwerpers vaak twijfelden om daarop in te gaan, opeens werden ze erg onzeker over hun tekenwerk. Zijn ze bang dat de collega’s mij betere exemplaren zouden bezorgen?

In zekere zin heb ik de uitersten wel samengebracht in 1 boekje. Van Kaat Tilley’s dagboeken vol schitterende tekeningetjes tot Anita Evenepoels uitspraak: “Ik teken puur als geheugensteuntje” en Elvis Pompilio die zei: “ik kieper ze allemaal in de vuilbak” ligt best wel wat afstand. Ik ben genezen van de waan dat in elk atelier tekenboeken vol schetsen verborgen liggen, de gedachte dat de tekening op een voetstuk staat in de modewereld heb ik losgelaten. Dit onderzoek heeft voor mij ontvullend, maar zeker niet teleurstellend gewerkt.

Research

Omdat research zo’n belangrijk onderdeel van het ontwerpproces uitmaakt, is het niet zo vreemd dat het bijeen gebrachte archief over de grenzen heen groeit en wel eens de naam “rotzooi” meekrijgt. Knipsels, tijdschriften, artikels en boeken doen het nog altijd goed als het om zoeken naar informatie gaat, maar dankzij het internet en de digitale fotografie kunnen ontwerpers veel input op alle mogelijke momenten opslaan op een minimale plaats. Er werd mij ook meermaals gezegd dat het leven in het algemeen een inspiratiebron is. Ontwerpers zijn mensen

met voelsprietten die voor geen enkele prikkel onaangeroerd blijven, zij vangen op wat er leeft in de maatschappij. Daaruit distilleren zij wat ze willen vertellen met hun werk, vaak zijn dat emotionele beslissingen, wat hun ogen ervan gemaakt hebben. De waarde van een grondig onderzoek, een degelijke voorbereiding, werd vaak onderstreept door de ontwerpers. Zij zouden er de vruchten van plukken tot op de catwalk, tot op de scène. In uitzonderlijke gevallen wordt het beeld van de make-up en haartooi vol vertrouwen overgelaten aan anderen. De ontwerper heeft zich een totaalbeeld gevormd van zijn ontwerp op een persoon, volledig gestyled zoals hij het zich in zijn fantasie voorstelt.

Fashion Designers' Sketchbooks³

Tijdens het uitschrijven van deze uiteenzetting werd ik getipt door mijn mentor dat er zeer recent een boek op de markt gebracht werd dat hetzelfde thema behandelt als wat ik tracht te onderzoeken: schetsboeken bij modeontwerpers. Uiteraard toetste ik dit werk aan mijn eigen bevindingen en ik merkte gelijkenissen, maar toch ook wel wat verschillen. Hywel Davies neemt ook interviews af om zijn informatie te verzamelen. Het was zelfs frappant dat we beiden een aantal vragen exact hetzelfde hebben geformuleerd. In dit boek komt ook tot uiting dat elke designer er zijn eigen ontwerpmethodologie op nahoudt, er valt geen patroon te vinden in het ontwerpgedrag. Ook benadrukt bovengenoemde auteur de onmisbaarheid van een degelijke researchfase. Het verzamelen van informatie beschouwt hij terecht als een soort van tweede natuur van modeontwerpers die hun collectiethema's overal wel kunnen vinden. Toch heb ik het gevoel dat Davies' uitgangspunt erg gekleurd is. De ontwerpers die hij in zijn boek aan het woord laat lijken mij netjes uitgekozen op het regelmatig gebruik van een schetsboek. Omdat elke geïnterviewde designer unieke tekeningen en plak- en notitieboeken vol gedachten kan voorleggen, geeft hij een vertekend beeld. Hij wekt de illusie dat dit voor elke modeontwerper geldt, terwijl ik net constateerde dat zeker niet elke designer daar gebruik van maakt. Ook antwoorden er opvallend veel ontwerpers dat ze de tekenfase het aangenaamst vinden in het ontwerpproces, op die vraag kreeg ik een veel meer uiteenlopende respons. Hij ziet het schetsboek "als een plaats waar mode tot stand komt", dat is mijns inziens iets te eenzijdig. Toch differentieert hij wel in het tonen van afbeeldingen, variërend van losse lijnschetsen tot erg uitgewerkte pentekeningen. En van het uitgebreide beeldmateriaal dat voor dit werk ter beschikking werd gesteld kan ik helaas alleen maar dromen.

³ -Hywel Davies, "Fashion Designers Sketchbooks", Londen, Laurence King Publishing, 2010

De verhouding van het tekenwerk ten opzichte van het totale ontwerpproces.

Wanneer ik de interviews als kalken op elkaar zou leggen kan ik het aandeel van de tekening in de totale ontwerpfase zien doorschemeren. Deze grafische overzichtsoefening werpt een nuchtere calculus blik op de verwerkte informatie. Door middel van deze tekenkundige vereenvoudigde voorstelling die je ziet op de bladzijde hiernaast, tracht ik mijn journalistieke aanpak terug te koppelen in deze synthese. Ik baseer mij voor de grafiekjes op geen enkel objectief gegeven, maar op verhalen die men mij vertelde en mijn eigen interpretatie daarvan. Deze taartdiagrammen geven ook geen statistische indeling, ze tonen louter de gemeten intensiteit van de tekenfase binnen de artistieke zoektocht naar een ontwerp en maken mijn vaststellingen duidelijk in één oogopslag.

Passie.

Blijkbaar zijn er heel wat ontwerpers die een mix van opleidingen genoten hebben. Die vorige avonturen schijnen nog door in de huidige ontwerpen, het is een interesse die blijft spelen, die mee de manier bepaalt waarop men de wereld bekijkt. De invalshoek vanuit een vorig beroep of studie sijpelt mee in het onderzoek voor nieuwe projecten maar is niet dwingend aanwezig. Een zijsprong in een loopbaan wordt veeleer als verrijkend beschouwd en zeker niet als een lastige erfenis meegedragen, integendeel.

Mensen die het modewereldje niet van binnenuit kennen, durven het, zwaar onterecht, wel eens afschilderen als fake en oppervlakkig. In de media worden vaak de glanzende resultaten op de catwalk getoond, de afgelichte plaatjes van de photoshoot en de glamourfeestjes die maar een ontlading zijn van het non-stop geleverde dagen nachtwerk. Als modestudent leer je zeer snel dat dit een grote misvatting is, slechts de blinkende kant van de medaille. Modeontwerpers werken erg hard, ze gaan voluit voor ieder project en de nodige research die hiervoor noodzakelijk is laat hun nooit los. Altijd en overal zijn ze begaan met hun passie. Ik hoop dat deze scriptie die het vooraf geleverde denkwerk in de kijker zet, mag bijdragen tot een grotere appreciatie van de ontwerper.

Maureen De Clercq

Boris Schipper

Anne Poesen

Kim Stumpf

Jan Welvaert

Edouard Vermeulen

Murielle Scherre

Christophe Coppens

Elles De Koe

Sabina Kumeling

Anita Evenepoel

Elvis Pompilio

Nedda El Asmar

Yan Tax

Kaat Tilley

Idriz Jossa

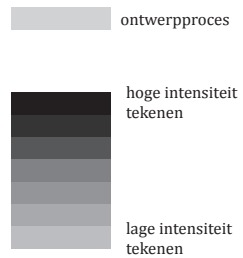
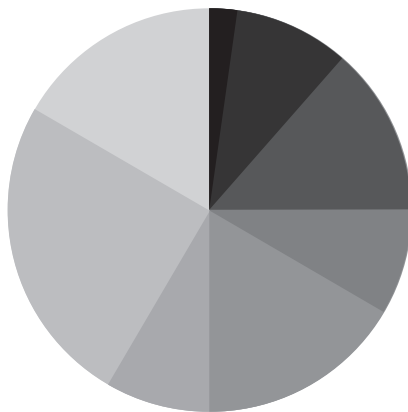
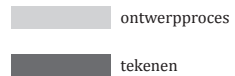
Geert De Puyssseleyr

Abenaa Pokuaa

Daniella Corcio

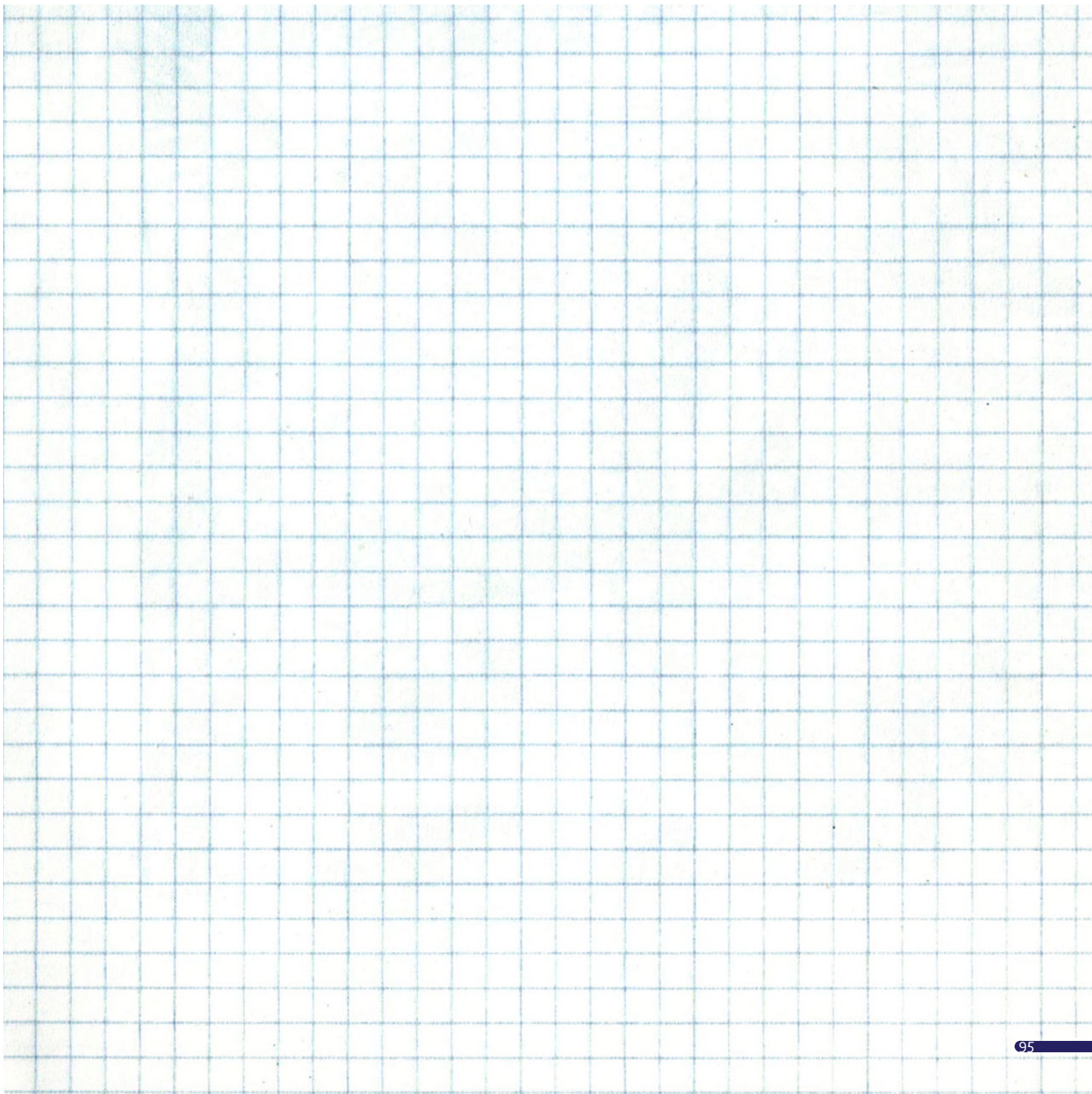

Slot

Tekenen is een deel van het geheel. Het is interessant om te zien wat een ander ermee doet. Achteraf bekeken zijn zowel de fanatieke tekenaars als de sporadische schetsers interessant om te bestuderen. Ieder doet met de tekening wat hij of zij er belangrijk aan vindt, alles is juist en niets is fout. Dit onderzoek leerde me om mijn ogen ook eens te richten naar andere aspecten van het ontwerpproces, naast de modetekening, de zoektocht op papier. Het heeft mij helpen evolueren en dat is voor mij belangrijk.

1. MAUREEN DE CLERCO

Maureen werd geboren in België in 1974. Ze studeerde af aan de Koninklijke Academie voor Schone kunsten te Antwerpen in 1996. Onmiddellijk daarna werkte ze als designer voor verschillende merken. In 1998 begon ze les te geven aan de modeafdeling van de Academie voor Schone Kunsten van Sint-Niklaas en dat doet ze nog tot op de dag van vandaag. Maureen werkt ook als designer voor reclamespots en films. In 2007 assisteerde ze Kathleen Missotten voor de collectie MIST & MISSOTTEN. In 2009 werd ze docente modeontwerpen aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen en in datzelfde jaar stelde ze haar eerste kleedjescollectie voor in haar showroom te Antwerpen.

www.maurendeclercq.be

2. BORIS SCHIPPER

Boris Schipper werd geboren in Nederland in 1973. Hij begon zijn artistieke carrière met de studie hedendaagse kunst gevolgd door mode aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam. Samen met Thomas Pedrosa Arques vormt hij het designersduo achter het Belgisch label: "Schipper/Arques" (2008). Het hoofdkantoor ligt vlak bij de Hasseltse ring. Voordien boekte het duo behoorlijk wat successen met "Art of Vanity", daarmee kregen ze ondermeer in 2006 op het Eurovisiesongfestival in Athene de prijs voor de mooiste jurk voor de oranje creatie van Kate Ryan. Boris Schipper werkt hij ook als stylist en haar- en make-up artiest voor photoshoots, reclamecampagnes en videoclip.

www.shipperarques.be

3. ANNE POESEN

Anne Poesen werd geboren in België in 1981. Ze studeerde af als burgerlijk ingenieur-architect in 2004. Onmiddellijk daarna trok ze naar Milaan voor de studie van "Footwear Modelist Designer". Sindsdien is ze designer van haar eigen collectie en freelance stylist voor merken, bijvoorbeeld Avance. Sinds 2006 geeft ze ook les aan de Academie voor Schone Kunsten van Sint-Niklaas. Haar ontwerpen worden gespot in verschillende persartikels en op tentoonstellingen.

www.annepoesen.be

4. KIM STUMPF

Kim Stumpf werd geboren te België in 1982. Ze studeerde mode aan La Cambre te Brussel en behaalde haar diploma in 2007. Ze werkte o.a. voor Haider Ackermann, Vivienne Westwood, Bruno Pieters, Natan, Hans Op de Beeck en AF Vandevorst. In oktober 2010 opende ze haar eerste pop-up store in hartje Antwerpen.

www.kimstumpf.com

5. JAN WELVAERT

Jan Welvaert werd geboren in België in 1964. Hij behaalde zijn diploma mode aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen in 1988. Hij startte zijn eigen zaak op in 1989 en showde zijn eerste collectie op "the Brittish Designer Show" met groot succes. Jan Welvaert opende in 2005 zijn concept store in Gent. Momenteel is hij ook docent modeontwerpen aan Syntra-West te Brussel.

www.janwelvaertfashion.be

6. EDOUARD VERMEULEN

Edouard Vermeulen werd geboren in België in 1957. Hij behaalde het diploma van binnenhuisarchitect aan Sint Lucas te Brussel. Na 3 jaar gewerkt te hebben als binnenhuisontwerper, ontdekte hij zijn liefde voor mode en in 1984 bracht hij zijn eigen collectie, het modehuis Natan was geboren. Hij is al jaren een geliefd ontwerper van verschillende leden van Koninklijke families. In 2003 werd hij gelauwerd met het insigne van Officier van de Orde van Leopold II.

www.natan.be

7. MURIELLE SCHERRE

Murielle Scherre werd geboren in België in 1977. Na haar studies mode aan de Academie in Gent ontwierp Murielle Scherre haar eerste eigenzinnige en sexy lingeriecollectie en ze lanceerde in 2003 haar lingeriemerk 'la fille d'O'. De collectie werd zowel in binnen- als in buitenland een gigantisch succes.

In haar boek "Lingerie & Lollipops" (2005) beschrijft ze openhartig en ongecensureerd haar leven en werk. In "Kruisverhoor" (2007) deed ze haar seksleven nog meer uit de doeken. In 2009 verscheen bij het maandblad Goedele een pornofilm die zij had gedraaid "J'ai fait du porno et j'aime ça".

www.lafilledo.com

8. CHRISTOPHE COPPENS

Christophe Coppens, geboren in België in 1969 volgde een opleiding tot theaterregisseur en acteur aan het Conservatorium van Brussel. Al snel neemt hij niet alleen de regie voor rekening, maar ook het kostuumontwerp. In 1990 opent hij zijn atelier en dan gaat het snel: de ontwerper scoort internationaal met zijn hoeden- en accessoireslijn. In 2006 stelde hij in Parijs zijn eerste haute-couturecollectie voor, een combinatie van kunst en mode. Coppens startte in 2010 met een nieuwe service op maat in een boetiek in Antwerpen. Hij heeft ook al zeven interieurcollecties op zijn naam staan.

www.christophecoppens.com

9. ELLES DE KOE

Elles de Koe werd geboren in België in 1982. Ze behaalde haar diploma modeontwerpen aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten van Gent in 2005. Elles ontwerpt niet alleen, maar ze recycleert ook graag, zo maakt ze o.a. accessoires en kledij uit alles wat ze kan vinden in de Kringwinkel of op een rommelmarkt. Deze ontwerperster werd vooral gekend door haar succesvolle deelname aan het VTM-programma "De Designers", 2009.

www.ellesdekie.be

10. SABINA KUMELING

Sabina Kumeling werd geboren in Nederland in 1964. Ze studeerde in 1986 af in modeontwerpen aan de Academie St. Joost te Breda. Daarna startte ze met 2 medestudenten een kledingmerk op en daarnaast begon ze te werken in theater. Nadat haar 2 collega's bij Oilily een vast contract hadden gekregen en de opdrachten voor theater aardig liepen, kon het trio het kledingmerk niet meer verderzetten.

Sabina begon eerst klein in theater omdat ze immers mode had gestudeerd en wat meer theaterfeeling wou krijgen. Na 5 jaar in theater gewerkt te hebben, trok ze voor 1 jaar naar Praag om aan de DAMU decor en kostuum te gaan studeren. Na haar terugkomst werkte ze fulltime voor film, TV en theater. Ondertussen is ze ook gastdocente aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen.

11. ANITA EVENEPOEL

Anita Evenepoel werd geboren in België in 1945. Ze studeerde regentaat wiskunde en is autodidact op gebied van vormgeving, juwelen, kostuums en textiel. In 1996 behaalde Anita een postgraduaat scenografie aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen.

Van 1983 tot 1999 was haar textiel-, mode- en juweelwerk international erg regelmatig te zien op tentoonstellingen. Sinds 1985 ontwerpt ze decors en kostuums voor verschillende operahuizen, dans- en theatergezelschappen. In 1997 bracht ze haar eigen modecollectie "Prêt à partir" uit. Sinds 1986 geeft Anita workshops en gastlessen aan verscheidene academies. Nu is ze docente aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen in de mode- en de juwelenafdeling.

www.anitaevenepoel.be

12. ELVIS POMPILIO

Elvis Pompilio werd geboren in België in 1961. Na zijn studies in de grafische kunsten, begon hij al snel zijn carrière als hoedenmaker. In 1987 opende hij een showroom in hartje Brussel en verwierf in korte tijd wereldwijde faam. Hij startte ook winkels in Antwerpen, Parijs en Londen om zijn collecties internationaal verspreiden. Hij werkte samen met grote namen uit de modewereld, zoals Chanel, Féraud, Mugler, Hugo Boss en ook gekroonde hoofden kunnen zijn ontwerpen wel smaken.

Na een 15 jaar lange intense professionele activiteit besloot hij het wat kalmer aan te doen. In 2010 opende hij een gloednieuwe boetiek/atelier aan de Grote Zavel in Brussel waar hij voor eigen rekening opnieuw aan de slag gaat en waar het contact met de klanten centraal staat.

Elvis Pompilio is Officier in de orde van Koning Leopold II.

www.elvispompilio.com

13. NEDDA EL ASMAR

Nedda El Asmar werd geboren in België in 1968. Ze studeerde juweelontwerp en edelsmeedkunst aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen en aan het Royal College of Art in Londen.

Ze werkt o.a. voor Hermès, Puiforcat, Royal Boch, Eternum, Gense, Villery & Boch, Robbe & Berking, Obumex, Vange en Carl Mertens. Sinds maart 2008 werkt ze samen met ontwerper Erik Indekeu.

Nedda sleepte al heel wat prijzen in de wacht met haar ontwerpen. Onder andere in 1997 won ze de Henry van de

Velde award voor jong talent, in 2007 werd ze uitgeroepen tot Belgisch designer van het jaar, in 2009 kreeg ze de Cultuurprijs Vlaanderen voor Vormgeving 2008. Sinds 2007 geeft Nedda El Asmar ook les aan de masterstudenten juweelontwerpen van de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen.

www.nedda.be

14. YAN TAX

Yan Tax werd geboren in Nederland in 1949. Hij studeerde modevormgeving aan de Academie voor Beeldende Kunsten in Breda. Yan werkte vier jaar in Brussel als ontwerper in confectiemode. Hij ontwierp en ontwerpt nog steeds voor verschillende binnen- en buitenlandse theaterstukken, speelfilms, musicals, dansvoorstellingen en opera's. Yan won in 2000, 2002 en 2003 in Duitsland een onderscheiding voor "beste musicalkostuums", hij was genomineerd voor een Tony Award voor de musical "Cyrano", hij ontving in 1991 een award van Eurocinema voor "best costume design" en hij werd in 2001 geridderd door de Nederlandse Koningin Beatrix.

15. KAAT TILLEY

Kaat Tilley werd geboren in België in 1959. Ze studeerde schilderkunst aan Sint-Lucas te Brussel en nadien behaalde ze het diploma mode- en theaterkostuumontwerpen aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen.

In 1985 kwam haar eerste collectie uit en in 1986 opende ze haar eerste boetiek en atelier in Brussel. Naast haar eigen juwelen- en kledingcollecties heeft ze ook opera-, film- en theaterkostuums ontworpen. Ondertussen is haar collectie van meubels en verlichting ook op de markt.

www.kaattilley.com

16. IDRIZ JOSSA

Idriz Jossa werd geboren in België in 1966. Hij behaalde zijn diploma in 1989 aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Antwerpen, departement mode. In 1988 kwam zijn eerste collectie op de markt.

Momenteel maakt hij geen collecties meer, in 2008 ging zijn laatste in productie. Hij wijdt zich nu ten volle aan de synergie tussen mode en de beeldende kunsten, neemt deel aan verschillende solo- en groepstentoonstellingen en doceert modeontwerpen aan Syntra te Ukkel.

www.idrizjossa.be

17. GEERT DE PUYSELEYR

Geert De Puyseleyr werd geboren in België in 1980. Na zijn middelbare schooltijd, waar hij schoonheidsverzorging, grime, visagie en bodypainting volgde bij Denise Gréslac in Antwerpen, studeerde hij plastische kunsten/mode aan het Sint-Maria Instituut, eveneens te Antwerpen. In 2002 behaalde hij zijn diploma.

Hij heeft zijn eigen showroom in Nijlen sinds 2008. Naast modeontwerper werkt Geert ook als freelance visagist en geeft hij les aan het Heilig Graf Instituut in Turnhout.

Sinds 2008 ontwerpt en maakt Geert de jurk die de blikvanger is op de Nacht van Exclusief.

www.exclusive-fashion.be

18. ABENAA POKUAA

Abenaa Pokuaa is van Ghaneese afkomst maar werd geboren in het Verenigd Koninkrijk in 1984. Ze studeerde af in 2006 in de opleiding "Fashion design technology surface Textiles" aan The College of Fashion in Londen. Daarna ging Abenaa werken in de mode- en textielindustrie om haar technische en commerciële kennis uit te breiden.

Na haar terugkeer uit het Verre Oosten waar ze werkte als designer en na een reis naar Ghana, lanceerde Abenaa haar eigen merk "Ohema Ohene" in 2008. In 2010 opende ze haar boetiek in Londen.

Abenaa won de "Precious Awards 2009", deze prijs lauwert de meest inspirerende ondernemende niet-blanke vrouw die zaken doet in het Verenigd Koninkrijk.

<http://www.ohemaohene.com>

19. DANIELA CORCIO

Daniela Corcio werd geboren in Italië in 1976. Ze studeerde in 1999 af met het diploma mode aan het Polimoda: "International Institute of Fashion Design & Marketing" en de Università degli Studi di Firenze. Al dadelijk na haar studietijd begon ze te werken voor Vivienne Westwood. Ze maakte ondertussen ook kostuumontwerpen voor theater, performance en multimedia-installaties en gaf ook les aan verschillende Italiaanse modescholen. Sinds 2005 heeft ze een eigen modemerik: Ikonostas, dat wordt verkocht in shops in Chicago, Firenze en Milaan.

<http://ikonostas.net>

BIBLIOGRAFIE

- Dr Rafaël Antonio da Cunha Perrone, Dr Ana Gabriela Godinho Lima, Dr Wilson Florio, "The sketches and the designproces in architecture", Brazilië, Presbyterian University Mackenzie, 2006
- Christian Kieckens, [S_CK], Antwerpen, Christian Kieckens Architects BVBA, 2009
- Internet 8/11/2010: [www.borderlinearchitecture.com/catalogue/product details](http://www.borderlinearchitecture.com/catalogue/product%20details)
samplepages van :BorderLINE Architecture, Andor Wesselényi-Garay
12th Architecture Exhibition, La Biennale di Venezia, Hungarian Pavillion 29/08-21/11/2010
- Hywel Davies, "Fashion Designers Sketchbooks", Londen, Laurence King Publishing, 2010
- Veerle Windels, "Act(e) Tim Van Steenberghe", Antwerpen, Ludion, 2010
- Colin McDowell, "Galliano", Weidenfeld & Nicolson Ltd, 1997
- Saidja Heynickx, "Heel echt onecht, de schets als gebaar in de architectuur", ongepubliceerde scriptie, PHL dept. Architectuur Diepenbeek, 2002, promotors Jos Delbroek en Wim Cuyvers
- Peter Greenaway (reg.), A draughtmans' contract. Film, British Film Institute Production Board, 1982
- Peter Verhelst, Memoires van een luipaard, Nederland, Prometheus, 2001
- Anita Evenepoel en Dominique Van Huffel, "Anita Evenepoel", Wommelgem, Emico, 2000
- Laurence Wauters, "Elvis Pompilio", Brussel, Tournesol Conseils SA, 2003
- Kaat Tilley, "The World of Kaat Tilley" brochure bij event "Commedia dell' Tilley, Asse, 09/2009

- Nedda El Asmar, KASK lezing, Gent, 27/04/2010
- Idriz Jossa, "Devout/Divine. Fashion versus religion", expo Modemuseum Hasselt, 26/06/10-9/01/11
- Daniela Corcio, "Shosstudio.com, the home of fashion film", internet: <http://showstudio.com/viewers/16242>
- Geert Sels, Tim Van Steenberghe. Traditionele klasse op het podium, De Standaard, 11/12/2010
- Ron Magliozzi en Jenny He, "Tim Burton", New York, Museum of Modern Art, 2009
- Internet :
 - www.facebook.com
 - www.maurendeclercq.be
 - www.shipperarques.be
 - www.annepoesen.be
 - www.kimstumpf.be
 - www.janwelvaertfashion.be
 - www.natan.be
 - www.lafilledo.com
 - www.christophecoppens.com
 - www.ellesdekoe.be
 - www.anitaevenepoel.be
 - www.elvispompilio.com
 - www.nedda.be
 - www.kaattilley.com
 - www.idrizjossa.be
 - www.exclusive-fashion.be
 - <http://www.ohemaohene.com>
 - <http://ikonostas.net>

A series of horizontal blue dashed lines for writing, with a vertical red dashed line on the left side.

